

DROBNE AMERIŠKO-SLOVENSKE VESTI

Društvo "Zvon," št. 70 J. S. K. Jednote v Chicagu priredi v soboto 16. maja zvečer svojo pomladno veselico. Prireditelji se bo vršila v znani dvorani na Racine Ave. in W. 18th St.

Slovenska šola Slov. Nar. Doma v Clevelandu je zaključila šolsko leto s prav ljubo prireditvijo v soboto 9. maja. Učenci in učenske nižjih razredov so pod vodstvom učiteljice Mrs. Antoinette Simić v Mrs. Mary Ivanush zelo dobro vprizorili dve mladinski igri, ter se izkazali tudi v petju, igranju na klavir in violino in deklamacijah. Lepa in pravilna slovenska govorica, s katero so se odlikovali skoro vsi mladi igralci in igralkice, je najbolj sijajno pokazala uspehe Slovenske mladinske šole ter je v čast tako učencem in učenkam kot učiteljicam. Prireditelji je dalje pokazala, da bo naša slovenska dramatika med to našo mladino lepo številno izbornih in talentiranih moči. Po-set prireditelji je bil povoljen in sledeča prosta zabava v spodnjih prostorih S. N. Doma prav prijetna in razigrana.

"Zarja," samostojni pevski zbor v Clevelandu, ki šteje okrog 80 pevcev in pevk, med katerimi sta tudi znana pevca L. Belle in F. Plut, priredi v nedeljo 17. maja zvečer za ključni program te sezone. Koncert, z zelo bogatim vzporedom, se bo vršil v avditoriju Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave.

"Bed," slovensko pevsko in izobraževalno društvo v Cene-maughu, Pa., vprizori zanimivi opereti "Rožmarin" in "Snuba-č" v nedeljo 17. maja. Prireditelji se bo vršila v Slovenskem izobraževalnem domu v Frank-linu in se bo pričela ob sedmih zvečer.

"Zornanov klub" v Cleve-landu je obhajal 42. rojstni dan našega ameriško-slovenskega pesnika in skladatelja Ivana Zornana na večer 6. maja z običajnim letnim sestankom in prijateljsko zabavo. Intimna prireditelji v počast našega pesnika, katere so se udeležili vsi ustanovni člani, to je vsi tisti, ki so se bili odzvali prvemu po-vabilu, je bila zelo prijetna. Kot gostje so bili povabljeni in so se odzvali slikar g. Jakac, pevca g. Banovec in Mr. Belle in urednik lista Cleveland Jour-nal, Mr. Suhadolnik.

Poslovilni večer našemu umetniku slikarju g. Božidar Jakacu, ki se v kratkem vrne v Jugoslavijo, so priredili učenci in učenske višjih razredov Slo-venske šole S. N. Doma v Clevelandu 7. maja. Poleg častnega gosta in učencev ter učenk višjih razredov je bilo navzočih tudi nekaj šolskih od-bornikov, učiteljev in prijate-ljev Slovenske šole. Prireditelji je bila krasno aranžirana in ze-lo prislečna ter bo nedvomno ostala vsem v trajnem prijet-nem spominu.

Lepega odlikovanja je bil de-ležen naš slikar g. Božidar Ja-kac pretečeni teden od strani clevelandskega umetniškega muzeja, kjer se vrši letna raz-stava clevelandskih slikarjev. (Dalje na 2. strani)

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

V PREMAGARSKEM okrož-ju Bellaire, O., so na štrajku premogarni tih rogov in listi poročajo o manjših nemirih, ki so nastali med stavkarji in stavkolomilci. Nekaj prask je bilo pri P. R. Nicholson premo-govniku v Dillonvale, dalje pri Rosemary premogovniku blizu Flushinga in pri Friends Coal Co. rovihi blizu Bannocka.

ARMADA NEZAPOSLENIH, ki je peš potovala iz Cleve-landa, O., v glavno mesto Co-lumbus, je po deputaciji pred-ložila svoje zahteve državnih le-gislaturi in governerju. Deput-aciji peterih oseb je bilo dovo-ljeno eno uro časa govoriti v zbornici, medtem ko je nadalj-nih 10 članov deputacije smelo sedeti na galeriji. Deputacija je bila nato sprejeta od gover-nerja v njegovem uradu.

DELAJSKI NEMIRI v pre-mogarski naselbini Everts, Ky., ki so trajali dva tedna, so po-nekali, ko je dospelo 400 mož državnih milice. Najbolj krvav je bil zadnji teden, ko so bili ustreljeni trije deputiji in neki gledalec. Vsega skupaj je v nemirih izgubilo življenje 12 oseb.

KONVENCIJA mednarodne trgovske zbornice, ki je zbora-vala pretečeni teden v Wash-ingtonu, se je bavila s proble-mi in vzroki sedanje svetovne depresije in ugibala glede od-pomoči za isto. Inozemski dele-gati so se posebej vneli za od-pravo carine in za revizijo ali črtanje vojnih dolgov, češ, da bi to najhitreje pomagalo svetovni trgovini na noge.

PREDSEDNIK HOOVER je pozdravil delegate mednarodne trgovske zbornice, ki je zbora-vala v Washingtonu, nakar je inozemskim delegatom dal ne-koliko lekcije s tem, da jih je opozoril na vedno naraščajoče oboroževanje, ki je mnogo kri-vo slabih sedanjih časov. Sko-ro pet tisoč milijonov dolarjev požre militarizem na leto, nad pet milijonov mož je stalno pod orožjem in dvajset milijonov jih je pripravljenih v rezervi. Zmanjšano oboroževanje bi zni-žalo davke in ob enem pripo-moglo k boljšemu prijateljstvu med narodi.

Pred delegati mednarodne tr-govske zbornice je govoril tudi zvezni zakladniški tajnik An-drew Mellon, ki je poudarjal, da je sedanja svetovna depri-sija posledica svetovne vojne. Dejal je, da se moti, kdor mis-li, da bo mogoče te razmere od-praviti hitro in brez bolečin ali na račun koga drugega.

PRORAČUN za zvezno ar-mado in mornarico bo skušala vlada znižati za dvesto milio-nov dolarjev na leto.

ODLIČNI ZNANSTVENIK dr. Albert Michelson je premi-nil pretečeni teden v Californi-ji. Specialiteta dr. Michelson-ovih raziskavanj je bila luč. Na njegovih eksperimentih je Ein-stein gradil svoje teorije rela-tivnosti. Pokojni Michelson je bil eden najstarejših ameriških znanstvenikov, ki je prepotoval naš zapad, še predno so preko njega potekle železnice. Bil je tudi prvi Američan, ki je dobil Nobelovo nagrado. Zadnja leta se je zadržal večinoma na (Dalje na 2. strani)

AMERIŠKI POTNI LISTI

Mnogo tisoč tujerodcev pojde tekom prihodnjega poletja na obisk v Evropo. Umestno je, da bodo oni, ki nameravajo odpoto-vati, povsem podučeni o predpi-sih glede ameriških potnih listov in dovoljenj za povratek.

Vsi potniki si morajo priskr-beti potne liste (passports), ki morajo biti vizirani od konzula-tov onih držav, ki jih namerava-jo obiskati; drugače jih paro-brodna družba ne sprejme na ta-dijo. Ne-državljanji — in taki so tudi oni, ki imajo "prvi pa-pir" — naj si priskrbijo dovo-ljenje za povratek (permit). V-to svrhu naj pošljejo generalne-mu priseljenišnemu komisarju v Washingtonu prošnjo (Form 631) vsaj 30 dni pred odhodom. Še boljše je, ako vpošljejo to prošnjo šest ali več tednov pred nameranim odhodom, tako da ne bo zamude. Prošnja mora bi-ti podpisana pred notarjem in treba priložiti Money Order za \$3 ter dve fotografiji.

Inozemci morajo pred svojim odhodom dobiti potrdilo od dav-čnega uradnika v svojem biva-lišču (Collector of Internal Reve-nue), da so zadostili svoji dolž-nosti glede dohodninskega dav-ka oziroma da so bili oproščeni od tega davka. Od ameriških dr-žavljanov se to ne zahteva.

Prošnja za ameriški potni list. Ob prošnji za ameriški pasport treba podati dokaz o dr-žavljanstvu. Kdor je ameriški državljan po svoji lastni natu-ralizaciji, mora predložiti svoje državljansko spričevalo ali pa overovljen prepis sodnega za-piska o njegovi naturalizaciji. Kdor je državljan vsled očetove naturalizacije, mora predložiti državljansko spričevalo svojega roditelja oziroma potrdilo sodi-šča o tej naturalizaciji. Tuje-rodka, ki je postala ameriška dr-žavljanica vsled poroke z ame-riškim državljanom oziroma vsled naturalizacije soproga pred-dnem 22. septembra 1922, mora navesti svoji prošnji oziroma v priloženem affidavitu, kdaj in kje se je poročila, in podati dokaz o državljanstvu moža. Ino-zemka, ki se je poročila z ameri-škim državljanom po zgornjem datumu, ni postala ameriška dr-žavljanica in zato ne more dobi-ti ameriškega pasporta niti ne more biti vključena v pasport svojega moža. Pač more biti njeno ime navedeno v pasportu moža. Ona naj si priskrbi dovo-ljenje za povratek. Kdor se je rodil v tej deželi, mora predlo-žiti rojstno spričevalo, in, kjer ga ni mogoče dobiti, naj predloži zaprisežene izjave (affidavit) od strani očeta ali matere, varu-ha ali porodnega zdravnika ozi-roma babice ali vsaj od strani dveh verodostojnih oseb, ki se spominjajo njegovega rojstva.

Treba predložiti po dve foto-grafiji od vsake osebe, navede-ne v prošnji za pasport. Skup-na fotografija naj se rabi, ako žena in otroci so vključeni v isti pasport. Fotografiji na tenkem papirju morata biti v velikosti 3 inč na vsako stran.

Ena priča mora soppodpisati prošnjo in priti osebno s prosil-cem pred pasportnega agenta. Ta priča mora biti ameriški dr-žavljan. Ako kdo ima prejšnji potni list, ni treba nikake priče v svrhu identifikacije.

Prošnje treba vložiti osebno v pasportnih uradih v New Yorku, Bostonu, Chicagu, San Fran-cisco, Seattle ali New Orleansu. Izven teh mest je treba vložiti prošnjo pri klerku vsakega fe-deralnega sodišča oziroma pri (Dalje na 2. strani)

NOTRANJE ZADEVE

Med naše najvažnejše notra-nje zadeve spadajo tište, ki se tičejo želodca. To nele vsled te-ga, ker želodec vsak dan brez-obzirno zahteva svoje pravice in se ne da odpraviti z lepo besedo, ampak tudi zato, ker je od nje-govega zdravja in dobrega "de-lovanja" odvisno zdravje in de-lozmožnost človeka.

Želodec je tako važen telesni organ, da bi bilo velike važnosti, če bi ga bilo mogoče pregledati, kot se na primer pregledajo usta. Najboljši pripomoček, ki so ga zdravniki dozdaj imeli v to svr-ho, so bile X-ray slike, ki pa gle-de želodca ne nudijo posebne jasnosti.

Velike vrednosti obeta biti to-rej nedavno izumljena fotografska kamera, imenovana "gastro-photor." Ta mali fotografski aparat je samo dva palca dolg in pet osmink palca debel. Pri-tri je na konci polugiblivo cevke ter se ga zamore človeku potisniti skozi usta v želodec; to baje brez prevelike neprijetno-sti za pacijenta. Fotografska kamera ima seboj tudi lastno električno žarnico, da v svrhu fotografiranja razsvetli notran-jnost želodca. Ta električna žar-nica meri samo pet šestnajstink palca v premeru, toda zamore producirati za 12.000 sveč moč-no višnjevo svetlobo. Stenji te žarnice zgori pri vsaki ekspozu-ri, torej je treba za vsako foto-grafiranje nove žarnice.

Fotografski aparat nima re-gularne leče, ampak le štiri pa-re malih luknjic, ki spuste svet-lobo na štiri male trake filma, eno četrtno palca široke in tri četrtno palca dolge. Približno 75 procentov notranjosti želodca je na ta način mogoče fotogra-firati z eno samo ekspozuro.

To želodčno fotografiranje iz-vrši ekspert v 20 sekundah, včevši potisnjenje kamere v že-lodec in zapetno izvlečenje. V trenutku ko je kamera v želod-cu, pritiska operator na gumb ročaja, kar razsvetli notranjšči-no želodca za stodvajseti del ene sekunde, kar zadostuje, da film zabeleži sliko. Iz filma razvite male slike želodca potem zdrav-niki opazujejo skozi posebno pri-pravo, ki vse posameznosti slik 100-kratno poveča.

Visoki stroški naturali-zacije

V nekem magazinu piše Har-old Fields, direktor National League of American Citizen-ship, da se nahaja v Zedinjenih državah okoli sedem do osem milijonov nedržavljanov. Vzro-ki, da še niso naturalizirani, so različni. Nekateri še niso v de-želji predpisano petletno dobo. Drugi ne morejo dokazati le-galnega prihoda. Med najvaž-nejše vzroke, da manj nedržav-ljanov prosi za državljanske papirje kot pred leti, pa šteje Mr. Fields zvišane stroške, ki so v zvezi z naturalizacijo in ki jih mnogi priprosti delavci ne zmorejo. Običajni direktni stroški so zdaj od \$20, do \$35, toda k temu je treba prišteti stroške za priče, ki znašajo do-stikrat od \$50 do \$100. Po mne-nju Mr. Fieldsa naj bi kongres omogočil kar mogoče poceni naturalizacijo vseh, ki so za to upravičeni in sposobni.

MODERNA AMERIKA

American Research Funda-tion javlja, da je v Zedinjenih državah 23.122.000 avtomobi-lov, 20.206.000 telefonov in 13.000.000 sprejemnih radio aparatov.

TIHI PREVRATNIKI

Pravi prevratniki v načinu modernega življenja niso kralji, predsedniki, generali in vodje upornikov, ampak znanstveniki, ki v svojih delavnicah in labora-torijih tiho in skoro nevidno pre-obrazujejo svet. Neka revija na-vaja vrsto teh "prevratnikov," med katerimi najdemo sledeče:

Thomas A. Edison, ki je izgo-tovil moderno električno žarni-co, ki je položil temelj premič-nim slikam in se udeleževal še na številnih drugih poljih.

Orville Wright, ki je izgotovil s svojim bratom prvo težje od-zraka letalo in izvršil prvi us-pešni polet ter dal s tem podla-ga današnjemu letalstvu.

Madama Marie Curie, ki je iz-našla radij, kateri se rabi za zdravljenje raka in v druge svr-he.

Dr. Lee De Forest, ki je z go-tovo iznajdbo položil temelj da-našnji radio industriji in ki je bil pionir v razvoju premičnih slik.

George Eastman, ki je iznašel film, kateri je omogočil fotogra-fijo amaterjem, kakor tudi izde-lavo premičnih slik.

Dr. Elihu Thomson, ki je s svojimi iznajdbami omogočil električno varjenje in grajenje jeklenih nebotičnikov.

Dr. Fritz Haber in Carl Bosh, ki sta iznašla način pridobiva-nja dušika in nitratnih gnojil iz zraka.

Dr. Herbert E. Ives, ki je z več iznajdbami omogočil trgo-vsko širjenje industrije premič-nih slik, iznašel proces televizije po žici in radio, in mnogo iz-boljšal telefon.

Dr. Frederick Bergius, nem-ški kemist, ki je omogočil pridobivanje olja iz premoga in jedil-ne snovi iz lesa.

Dr. Michael I. Pupin (Jugo-slovan), ki je iznašel priprave za telefonske napeljave, ki omo-gočajo pogovor preko kontinen-tev.

Dr. William M. Burton, ki je omogočil, da se iz petroleja pridobiva dovolj gasolina za avto-mobile sveta.

Sir Charles Parsons, ki je iz-gotovil parno turbino.

H. Brealey in dr. W. H. Hat-field, ki sta omogočila produkcijo jekla, ki ne zarjavi.

Skupina ameriških kemistov (Cady, Moore in Cottrell), ki so tekom svetovne vojne iznašli proces pridobivanja helija za zračne ladje iz naravnega plina.

C. Francis Jenkins, pionirski inženjerski na polju premičnih slik in radio.

Clifford W. Beers, ki je bil ne-koč poslan v zavod za slaboumne in je iz tamkajšnjih izkušenj iz-gotovil načrt, ki reši tisočere osebe slaboumnosti.

Dr. S. M. Backcock, ki je po-stavil mlečno industrijo na znan-stveno podlago.

Dr. L. O. Howard, ki je ame-riški narod prepričal o potrebi zatiranja mrčesov, ki so nevarni zdravju, pridelkom in živini.

Profesor George H. Shull, bo-tanik, ki je vzgojil boljše vrste koroze, kar pomeni vsako leto za milijone dolarjev več pridel-ka.

Dr. John Mohler, ki je uspešno preprečil širjenje živinske kuge na parkljih in gobcih.

Dr. Marion Dorset, ki je iz-našel sredstvo za preprečenje kolere med prešiči.

Dr. Theobald Smith, ki je uspešno zatrl "texaško" vročni-co med govejo živino.

Dr. Casimir Funk, ki je pro-našel važnost raznih vitaminov v hrani in dal pravo podlago za preprečenje bolezni beri-beri.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

Ministrstvo prometa je razpi-salo gradnjo treh kratkih želez-niških prog, med katerimi je tu-di železniška proga med St. Jan-žem in Sevnico v Sloveniji. Ta proga bo normalnotirna in 12 kilometrov dolga.

V Beogradu se je dne 19. aprila poročila slovenska filmska igralka Ita Rina, katere pravo ime je bilo Ida Kravanja, z in-ženjerjem Miodragom Giorgje-vičem. Pri prestopu v pravo-slavje je Ida dobila ime Tamara.

"Zlatorog" v lužiški srbščini. — Ljubko Baumbachovo bajko o slovenskih planinah je Jan Šur prevel v jezik lužiških Srbov in pravkar izdal v komisijski za-ložbi Smolerjeve knjigarne v Budišinu. Prevod ni zanimiv samo zaradi tega, ker bo sedaj tudi najmanjši slovanski narod lahko užival Baumbachovo pes-nitev o našem Zlatorogu v svo-jem jeziku, marveč je interesan-ten tudi zaradi tega, ker se je prevajalec pri svojem delu po-služeval poleg izvirnika sloven-skega prevoda prof. Funtka. Ta-ko je v lužiški prevod sprejel ne-katere slovenske besede, ki jih v lastnem jeziku ni našel ali vsaj ne tako primernih. Surov pre-od se gladko čita, tem bolj, ker se lužiška srbščina lepo prilaga formi te pesnitve. Lužiški Srbi so s tem prevodom obogatili svojo književnost, obenem pa so, čeprav preko dela nemškega av-torja, navezali duhovni stik z na-šo planinsko deželo.

Beograd ima 241.036 prebi-valcev. Državni popis prebiva-lstva v Beogradu, ki se je pričel 31. marca, je bil definitivno do-vršen. Šef statističnega oddelka mestne uprave, ki je bil tudi predsednik popisnega odbora, je novinarjem povedal, da je imel Beograd dne 31. marca letos 241.036 prebivalcev in se je šte-vilno prebivalstva v zadnjih de-setih letih pomnožilo za 14.047 oseb.

Zanimivosti pri ljudskem štet-ju. V Jugoslaviji je na jugu mnogo ljudi, ki sploh ne vedo, koliko so stari. Ze med rekrutacijami takoj po vojni se je več-krat pripetilo, da je prišel n. pr. kak kmet iz okolice Pristine ter rekrutacijski komisiji na vpra-šanje, koliko je star izpovedal, da se je rodil tedaj, ko je bila huda zima in je pogorela hiša muktartja Muje. Take ljudi s ta-ko čudnimi izkazi o svoji staro-sti so jemali na protokol in to se ponavlja zopet sedaj ob ljudskem štetju. V Žepču v Bosni je neki kmet takole opisal svojo starost: "Rodil sem se, ko se je oče boril na Drini ter je padel v tej bitki Imzi bog. Tedaj je oče jokal in ko so ga vprašali, zakaj joče, je dejal: Naš beg je padel, meni pa se je sin doma rodil. Pa so mu rekli, da je to dobro, če se sin rodi, moj oče pa je odgovoril: Dobro bi že bilo, če bi bil jaz do-ma." — Ker s to izjavo popisni uradniki niso bili zadovoljni že zaradi tega ker je bilo toliko bo-jev ob Drini, so moža še natan-čneje izpraševali in ta se je odrezal: "Pa to je bilo natančno tedaj, ko je švaba tretjič udaril na Drino."

Prebivalstvo malega prijazne-ga naselja nad Zagorjem raz-pravlja z velikim zanimanjem zadevo posestnika Janeza, ki je prodal svoje posestvo z ženo vred. Janez je bil več let zapo-vedal. (Dalje na 2. strani)

Prebivalstvo malega prijazne-ga naselja nad Zagorjem raz-pravlja z velikim zanimanjem zadevo posestnika Janeza, ki je prodal svoje posestvo z ženo vred. Janez je bil več let zapo-vedal. (Dalje na 2. strani)

Prebivalstvo malega prijazne-ga naselja nad Zagorjem raz-pravlja z velikim zanimanjem zadevo posestnika Janeza, ki je prodal svoje posestvo z ženo vred. Janez je bil več let zapo-vedal. (Dalje na 2. strani)

Prebivalstvo malega prijazne-ga naselja nad Zagorjem raz-pravlja z velikim zanimanjem zadevo posestnika Janeza, ki je prodal svoje posestvo z ženo vred. Janez je bil več let zapo-vedal. (Dalje na 2. strani)

Prebivalstvo malega prijazne-ga naselja nad Zagorjem raz-pravlja z velikim zanimanjem zadevo posestnika Janeza, ki je prodal svoje posestvo z ženo vred. Janez je bil več let zapo-vedal. (Dalje na 2. strani)

Prebivalstvo malega prijazne-ga naselja nad Zagorjem raz-pravlja z velikim zanimanjem zadevo posestnika Janeza, ki je prodal svoje posestvo z ženo vred. Janez je bil več let zapo-vedal. (Dalje na 2. strani)

Prebivalstvo malega prijazne-ga naselja nad Zagorjem raz-pravlja z velikim zanimanjem zadevo posestnika Janeza, ki je prodal svoje posestvo z ženo vred. Janez je bil več let zapo-vedal. (Dalje na 2. strani)

Prebivalstvo malega prijazne-ga naselja nad Zagorjem raz-pravlja z velikim zanimanjem zadevo posestnika Janeza, ki je prodal svoje posestvo z ženo vred. Janez je bil več let zapo-vedal. (Dalje na 2. strani)

Prebivalstvo malega prijazne-ga naselja nad Zagorjem raz-pravlja z velikim zanimanjem zadevo posestnika Janeza, ki je prodal svoje posestvo z ženo vred. Janez je bil več let zapo-vedal. (Dalje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

Nekaj je narobe. Ze ves te-den nismo čitali o nikaki novi revoluciji. Edino nadomestilo nam je državljanska vojna na Kitajskem, ki so jo te dni zopet obnovili, in pa pomladno snaže-nje in papiranje hiš, ki sliči re-voluciji domačega pridelka.

Listi poročajo, da je po dolgi bolezni okrevalec Andrew Vol-stead, oče naše slavne prohibi-cijske postavbe. Jaz predlagam, da pijemo enega na njegovo zdravje.

Iz Rusije so izgnali neko žen-sko, ker se je predznila izreči neko šalo na račun vrhovnega mogula Stalina. Ako bi iz Ame-rike izgnali vse osebe, ki so si že dovolile kakšno šalo na račun predsednika Hooverja in njego-ve prosperitete, bi ostali v deže-li sami dojenčki, ki še ne znajo govoriti.

Neka statistika pravi, da je na svetu šest milijonov sužnjev. To število je nepopolno in mnogo premajhno, ker niso prišteti pe-ročeni možje.

Na sodišču v Washingtonu D. C., se je nedavno obravnavala zadeva nekega umorila. Ko je prišla na vrsto, priča, ki bi imela povedati neko zelo delikatno in umazano reč v zvezi z umorom, je koroner pozval navzoče žen-ske, ki so tvorile večino poslu-šalcev, naj se odstranijo iz dvo-rane. Odšlo je par žensk, vse druge pa so ostale na svojih mestih. Koroner je ponovil svoj poziv, ki bi bil najbrže zopet brezuspešen, da se ni oglasil ne-ki odvetnik z medicinem, da sploh nobenih "ladies" ni navzo-čih. To je pomagalo in nad 50 žensk je zapustilo sodno dvorano.

Rojak, ki je rad pripovedoval, kaj je čital v časopisih, je gručil prijateljev razkladal, da znajo podjetni Američani vse v denar spraviti, češ, da so nedavno pro-dali Francozom in eksportirali v Pariz tisoč krokodilov.

"Sto hudičev!" se je zavzel eden izmed družbe.

"Ne, tisoč krokodilov!" ga je zavrnil tovariš.

"To je še vse premalo," je zmajal z glavo četrti, "ostalo jih je še milijone, s katerimi se bo-mo morali mi ukvarjati."

Hotel, ki ga je v tej deželi go-tovo najlažje najti, je hotel Okla-homa, ki se nahaja na Oklaho-ma Street, v Oklahoma City, ki je v Oklahoma countyju države Oklahoma.

V legislaturi države Iowa je neki poslanec vložil predlog, ki naj regulira debelost kurjih ja-jec. Koliko se bodo kokodajske ozirale na ta predlog, če postane postava, je pa seveda druge vprašanje.

Neki ugledni finančni ekspert piše, da bo leta 2085 večina na-rodnega bogastva v rokah žensk. Še vedno ali zopet?

V zoologičnem vrtu v Wash-ingtonu imajo tudi nekaj tako-zvanih smejočih hijen (laughing hyenas). Zadnjega pol leta se baje te hijene nič več ne sme-jejo, ampak samo jokajo. To je nadaljni dokaz, da so v deželi res izredno slabi časi.

Neki šaljivec je zadnjič na ra-dio povedal, da sta na svetu sa-mo dve vrsti moških: tisti, ki (Dalje na 2. strani).

“Nova Doba”

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. VII.

83

NO. 19

Majske misli

Majske misli so podobne razposajenim belim oblakom, ki se podijo po nebesni modrini in izginjajo za gorami, podobne so vselemu poletu ptic v pomladnem zraku, podobne so lahkim pomladnim sapicam, ki se naenkrat pojavijo, poigrajo se s kodri brezskrbnih otrok, malo polasajo zdaj tam, zdaj to drevo, nakar odplujejo neznano kam, podobne so lahkoživim metuljčkom, ki se zibljejo od cvetke do cvetke, pa jim nikjer ni obstanka.

Ni čuda, da so majske misli tako neugnané, saj so se tisočkrat prebudile tekom dolgih zimskih mesecev, pa so vselej morale zopet zaspati z željo: "pridi, Vesna zlata, pridi!"

In ko je privrskala zlata Vesna, ko se je zasmeljal v deželi duhteči maj, so dolgo zadrževane majske misli planile na prosto, kjer rajajo in razgrajajo otroško vesele, pijane lepote in svobode. Nič čudnega ni, če jih v takem razpoloženju ni mogoče zbrati in privaditi k resnemu, konstruktivnemu delu.

Polagoma pa bo majske misli minila pomladna pijanost in oprijele se bodo resno tega ali onega predmeta. Saj je baš v tem času videti toliko zanimivosti, o katerih je vredno razmišljati.

Farmerji in vrtnarji sejejo in sadijo, rahljajo zemljo, uničujejo plevel in škodljive mrčese. To je vse delo, ki ne prinese takojšnega dobička, toda izplačilo se bo pozneje.

Gorki solnčni žarki in mehke pomladne sapice božajo mlade ali novo ozelenele rastline in jih vzpodbujajo k rasti, češ, zdaj je čas, kar bo zdaj zamujenega, se ne bo moglo nikoli popolnoma popraviti.

Pomladna aktivnost v naravi je v mnogih ozirih podobna aktivnostim, ki so potrebne v raznih organizacijah in seveda tudi v naši J. S. K. Jednoti. Zima, to je smrt in bolezen sta napravili marsikatero vrzel in golčavo v naši organizaciji. To je treba na novo obsejati z zdravim semenom ali obsaditi z mladimi rastlinami. Vsaka vrzel, vsaka golčava pomeni izgubo, in kdor je dober član organizacije, bo skrbel, da se izgubljeno nadomesti.

V prvi vrsti bi morali pri tem misliti na naš mladinski oddelek, iz katerega dobivamo najboljše in najsigurnejše sadike za vrt odraslega oddelka. Glavni odbor J. S. K. Jednote, zbran na letni seji meseca januarja, se je zavedal važnosti mladinskega oddelka, zato je za novo pridobljene člane mladinskega oddelka določil prav tako visoke izredne denarne nagrade, kot za člane odraslega oddelka. Pri tem bi morali pomniti, da znaša mesečni assessment za člana mladinskega oddelka le 15 centov, da se lahko sprejemajo tudi otroci nečlanov, in sicer od prvega dne po rojstvu vse do 16. leta. Ko otrok dopolni 16. leto, mu je lahak prestop v odrasli oddelek. Poročila iz glavnega urada kažejo, da dobiva odrasli oddelek največ pritoka iz mladinskega oddelka. In ti člani so mladi in zdravi, kar zvišuje solventnost in gospodarsko trdnost Jednote.

Velike važnosti je tudi ustanavljanje angleško poslujočih društev, kjer so pogoji dani za, to. V naših starejših je mladina le redkokje aktivna. V prvi vrsti je vzrok temu dejstvo, da ne obvlada dovolj slovenskega jezika, zato se tudi ne more dovolj zainteresirati za probleme organizacije. So pa še drugi vzroki. Mladina ima vedno svoja pota, ki se v gotovih ozirih ločijo od poti starejših; posebno pa to velja za našo v Ameriki vzgojeno mladino, ki je zrastle v popolnoma drugačnih razmerah kot mi. Mladina hoče poleg resnega dela tudi zabave in razvedrila in tega bo našla neprijemno več v mladinskih društvih kot med nami starejšimi.

Kjer se točej pojavi zanimanje za ustanovitev angleško poslujočega društva, in so pogoji videti ugodni, pojdemo pri tem mladini na roke. Mlad član, ki ne pridobi nobenega člana za staro društvo, bo morda pridobil dva, tri ali več za angleško poslujoče društvo. Jednoti kot celoti bo s tem pomagano, in ker je pri nas vse centralizirano, bomo imeli posredno korist od tega vsi člani.

Maj, mesec lepote, rasti in kipečega življenja, naj bo posvečen naši mladini. Pridobivajmo jo in pomagajmo ji pri njenem delu za korist J. S. K. Jednote. Naša naklonjenost in pomoč naj bo mladini to, kar so gorki solnčni žarki in mehke pomladne sapice mlademu zelenju v maju.

IZ URADA GL. POROTNEGA ODBORA J. S. K. J.

Glede pritožbe sobrata Franka Ponikvarja, cert. št. 24362, zaradi odklonjene bolniške podpore, je prišel glavni porotni odbor JSKJ po pregledu vseh dokazov do zaključka, da se strinja z ukrepom porotnega odbora društva št. 31. Društvo je ravnalo v smislu pravil J. S. K. Jednote.

Joseph Plautz, predsednik gl. porotnega odbora;

Joseph Mantel, prvi porotnik; Anton Okolish, drugi porotnik.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

ženske ubogajo, in tisti, ki z nji mi ne živijo. Šaljivec je morda v tem slučaju čisto resno mislil.

Boginja Pravice, ki se je nad 50 let potila in zmrazovala na starem sodnijskem poslopju v Clevelandu je nedavno prišla v vrsto invalidov in brezdomovincev. Pri podiranju starega poslopja se ni znala dovolj paziti, izgubila je vso levo roko s tehtnico vred in tudi ostrino meča. K vsemu temu je še njihce neče pod streho vzeti.

Tako-le se dandanes godi boginji Pravice na svetu!

Clevelandski listi so nedavno prinesli vest, da je neki mesar v Ashtabuli, O., zaklal in raztelesil kravo, ki ni imela srca, dasi je bila drugače videti čisto zdrava in normalna. Razume se, da so vsled tega nastale različne debate. Tudi gruča rojakov na St. Clair cesti je o tem debatirala in večina je bila mnenja, da je vest izmišljena in da krava brez srca ne bi mogla živeti.

Pa se je oglašil največji cinik med njimi: "Kaj pa je treba kravi srca? Krava je napram človeku vendar zelo primitivno bitje, jaz pa lahko prirežem, da poznam vsaj pol duceata popolnoma zdravih žensk, za katere vem, da nimajo sre!"

Etmoglogi so izračunali, da je na svetu okrog 1,500 vrst konjarmarjev; 140 različnih vrst jih je samo v Zedinjenih državah. To zadnje do pičice verjamem in poleg tega sem za svojo osebo prepričan, da vseh 140 domačih vrst pošlje svoje zastopnike na vse slovenske piknike.

Neki francoski profesor je zopet poslal v svet izjavo, da je ljubezen in zaljubljenost nevarna bolezen. Če misli mož, da bo s tem oplašil mlade ljudi, da se ne bodo več ljubili in zaljubljali, se hudo moti; mene bi že ne.

V nekem lokalnem listu sem te dni čital, da so na Blackstone Ave. za oddati kože, stare in mlade. Oglas je pomanjkljiv, ker ne pove, če so kože štirinogate ali kakšne.

A. J. T.

AMERIŠKI POTNI LISTI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Prostojbina za 'pasport' znaša \$6. Pasporti so veljavni za dve leti, razun ako se izreco omejeni na krajšo dobo, in se lahko obnovijo za nadaljnje dobe od ne več kot dveh let proti plačilu \$2. Nikak pasport pa ne sme biti veljaven več kot šest let po izdaji.

Važno je za naturaliziranega državljan, ki se poda v inozemstvo, da se zaveda močnosti izgube ameriškega državljanstva. Ameriško državljanstvo se utegne izgubiti vsled bivanja dveh let v rojstni deželi ali pet let v kaki drugi inozemski deželi. So pač izjeme v temi pogledu, ali vsakdo, ki hoče ostati dalje v inozemstvu, stori pametno, ako se poda na ameriški konzulat pred potekom gori omenjene dobe. Vsak ameriški državljan, ki ima več kot 21 let, more izgubiti ameriško državljanstvo, ako zapreže zvestobo kakšni drugi inozemski deželi (na pr. kot vojak) ali vsled naturalizacije v inozemski deželi. — FLIS.

Staro drevesno deblo

V državi Washington so delavci pri kopanju predora našli v skalovju 150 čevljev globoko, sedem čevljev debelo drevesno deblo, katero je po mnenju znanstvenikov ležalo tam okrog 12 milijonov let. Drevo je spadalo vrsti sequoia ali redwood, ki še danes raste na pacifičnem obrežju.

VARNO POTOVANJE

Na vseh tisoč milij dolgih železnicah v Zedinjenih državah je lani tekom vožnje umrlo samo sedem oseb.

AMERIŠKO-SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Izmed preko 4,000 vpisanih umetniških del jih je bilo sprejetih na razstavo le 775. Med temi je bilo pet Jakacovih slik, risb in lesorezov, med njimi tudi serija ilustracij, ki jih je g. Jakac napravil za pravkar izdano pesniško zbirko Ivana Zormana, "Pota ljubezni." Umetniška jury je priznala g. Jakacu tretjo nagrado za sliko "Na griču," katero je napravil v San Franciscu. Skupina lesorezov za Zormanove poezije je bila nagrajena s "častnim priznanjem," eno Jakacovih risb pa je kupil clevelandski "Print Club."

Z eno sliko je zastopana na tej razstavi tudi clevelandska slovenska umetnica Olga Geržel.

Pevsko društvo "Prešeren" v Pittsburghu bo v soboto 16. maja zvečer proslavilo dvajsetletnico obstanka z lepim programom. Prireditve se bo vršila v Slovenskem Domu na 57. cesti.

Premnila je dne 8. maja v Clevelandu Mrs. Ivana Kromar, rojena Vesel, soproga poznane ga dolgoletnega gostilničarja Johna Kromarja, direktorja slovenske hranilnice in posojilnice "The International Savings and Loan Co." v Clevelandu. Pokojnica je bila dolgoletna članica in prijateljica Slovenske Narodne Čitalnice in je naklonila marsikak dolar podpore tej kulturni ustanovi. Doma je bila iz Blok, stara 50 let in v tej deželi je bivala 32 let. Bolehala je le par tednov. Zapuščila soproga Johna, štiri sinove, Johna, Antona, Stanleja in Edwarda, dve hčeri, Mrs. Mary Fredericks in Mrs. Jean McClelland, brata Franka in Charles Vesela in dve sestre, Mrs. F. Mramor in Mrs. M. Pikš.

Dalje sta preminila v Clevelandu Louis Arko, star 48 let, doma iz Sodražice, član društva št. 37 JSKJ, in Anton Jelčin, znan pod imenom "Kunde," star 47 let in doma iz Ljubljane. Pokojni "Kunde" je bil v slovenskem Clevelandu znana osebnost, nekak "deseti brat," vedno vesel in šaljiv.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Mount Wilson observatoriju v Californiji. Kljub svoji visoki starosti je bil čil in aktiven do zadnjega.

V MAJSKI IZDAJI Harpers Magazine je ameriška pisateljica Miss Lillian Symes napisala vrlo poučen članek o Mooney-Billings zadevi, ki jo imenuje "Našo ameriško Dreyfusovo afero." V članku pozivlja državo Californijo naj popravi krivico, ki je bila storjena Mooneyu in Billingsu, kot je svoječasnno Francija priznala svojo napako in popravila krivico, storjeno Dreyfusov. Po pravi krivici napram Mooneyu in Billingsu ne bo Californiji v nečast, ampak v kredit.

V ZAGREBU se je dne 4. maja začela obravnava proti 22 hrvatskim nacionalistom, ki so obdolženi uboja časnika Toneta Shlegela, bombnih napadov in drugih terorističnih činov. Shlegel je bil ubit še leta 1929, toda pravi morilci so pobegnili v Italijo. Med prostovoljnimi zagovorniki obtožencev je tudi dr. Vlado Maček, bivši vodja hrvatske seljačke stranke.

NEW YORKŠKI LIST The New York Times je dne 5. maja prinesel obširno poročilo, tikajoče se zagrebškega profesorja Šufajca, ki je bil dne 18. februarja zahrbtno napaden in tako močno ranjen, da je drugi dan podlegel poškodbam.

Glasom poročila je bil napadalec Nikola Jukić in je bil baže načrt za ta napad izgotovljen z vednostjo vojaškega mestnega komandanta. Profesor Šufajc je bil hrvatski ekstremist.

Isti list dalje poroča, da je profesor Albert Einstein poslal Ligi za pravice človeka v Parizu pismo, v katerem zahteva, da ista protestira proti brutalnostim, ki se vršijo nad Hrvati pod sedanjim režimom.

FINSKA, ki ima prohibicijo že 12 let, jo je te dni ublažila s tem, da je dovolila varjenje 2,25 procentnega piva. Dosedaj je bilo dovoljeno variti le pivo, ki ni presegalo 1,6% alkohola. Zahteva občinstva po novem, boljšem pivu je tako velika, da morajo pivovarne delati noč in dan, da ustrezajo odjemalcem. Finski parlament je tudi odločil, da se pijane osebe, najdene na javnih prostorih, postavi pred sodišče in kaznujejo le, ako so povzročale javne neprilike ali pohujšanja.

IZ ČEŠKOSLOVAŠKE je došlo poročilo, da grof Zamoyski v Lubochni v naglici pripravljala "svojo tamkajšno palačo za bivališče bivšega španskega kralja Alfonza in njegove družine. Omenjeni poljski grof je poročen z nečakinja ekskralja Alfonza.

V ZAKLJUČNEM zasedanju zastopnikov Male entente, ki se je vršilo v Bukarešti, je bila sprejeta resolucija, katera nasprotuje carinski uniji med Avstrijo in Nemčijo. Delegati so sklenili podpirati Francijo in Anglijo v zahtevi, da se zadeva carinske unije predloži razsodišču v Haagu.

ŠPANSKA REPUBLIKA baže namerava prenehati s svojo kolonijalno politiko v Moroku, ki Španiji ni prinesla drugega kot ogromne žrtve in ki je v veliki meri odgovorna, da je Alfonz zgubil prestol. Ako se španske čete umaknejo iz Moroka, bo morala Francija pomnožiti svoje čete na sedanji špansko-francoski meji v Moroku.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje iz 1. strani)

šlen pri rudniku in je stopil nedavno v pokoj kot strelni mojster. Doma se je poprijel z velikovnem in spretnostjo gospodarstva in so ga zlasti zaradi dobre živinoreje mnogi sosede zavidali. Pri gospodarstvu mu je pridno pomagala njegova 10 let mlajša žena Marija in je vladala med njima najlepša sloga. Gospodarstvo je dobro uspevalo, pokojnina je tudi krila precej stroškov te kmetije. Naenkrat pa se je mož, ki je imel že šteti križ na hrbtu, zagledal v 24-letno delavko Rožo.

Zena je zadnje čase ugotavljala, da je mož silno redkobeseđen in da kar na lepem odhaja od doma. Končno se je za to zanimala ter tudi izvedela, kam mčiček hodi v vas. Zahtevala je s njim odkrit obračun in mož je dejal, da gre v Srbijo. Svoje posestvo je par dni kasneje prodal nekemu rudarju za 62,000 Din ter si je izgovoril, da ima žena na tem posestvu do smrti, ce bo hotela kaj pomagati, popolno oskrbo. Ko je stari mladenič dvignil za april pokojnino, je šel v neko gostilno v Toplicah, kjer je pil na žive in mrtve. Gostilničarka je vedela za zadevo ter mu je prigovarjala, naj vse skupaj prepreči. Zaman. Prodaja posestva z ženo vred za tako malo ceno je vsem znana in ljudje pravijo: Je pač tako, če se star panj vname. ...

Smrt majke Milje. Nedavno so pokopali v Beogradu 85-letno mater četaškega vojvode majorja Voje Tankosića, ki je igral tako važno ulogo v nacionalni evoluciji našega naroda. Pa tu-

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odboralki:

Predsednik: PAUL BARTEL, 901 Adams St., Waukegan, Ill.
Podpredsednica: ROSE SVETICH, Box 1395, Ely, Minn.
Tajnik: JOSEPH FISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. S. Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERAN, 412-12th Ave. E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1900 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

Porotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich.

1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.

2. porotnik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uredništvo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikaajo se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljke naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniški sprave naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpisenbe naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi s 8 člani ali članicami.

di, mati njegova, splošno znana majka Milja, ima veliko zaslug za nacionalno stvar. Dobra starčka ni vzgojila samo junaškega sina, temveč je dajala tudi drugim najljepši zgled zavedne Srbije in Jugoslovenke. Pokopali so jo ob veliki udeležbi prebivalstva in sam patrijarh je govoril ob njeni krsti v cerkvi. Med drugim je dejal: "Dobra majka Milja, ti nisi bila samo vzorna Srbkinja, temveč tudi plemenita nasproti vsem srbskim sinovom. V borbi za domovino si igrala veliko vlogo, ker si vsem borem podžigala vero v zmago. Tolika je bila tvoja ljubezen do domovine, da so tvoje vrline tudi sedaj v Jugoslaviji vsem za vzor in spodbudo. Velika si bila po duši in to je tvoja nesmrtnost."

— Globoko ginjeni so bili vsi pogrebci. Iz cerkve do groba so nosili krsto nekdanji četaški vojvode Dule Dimitrijević, Birčanin, Ranković iz Skoplja in drugi. Na grobu je toplo govoril v slovo vojvoda Dule.

V obmejnem Horgošu se je vršilo te dni zborovanje Madžarov, ki se ga je udeležilo nad 2 tisoč ljudi. Zborovalci so pazno sledili izvajanjem govornikov. Glavni govornik, Janoš Molnar je v svojem govoru naglasil zadovoljstvo in hvaležnost madžarske narodne manjšine, ki vidi v sedanjem režimu vse pogoje za svoj kulturni in gospodarski razvoj. Zdravnik dr. Gavra Szanto je v svojem govoru podarjal, da je to režim zakonitosti, mira-enakopravnosti in medsebojnega zaupanja. Poudarjal je, da se opaža povsod dobra volja in da se postopa z Madžari kot popolnoma enakopravnimi državljani.

Kralj je na predlog predsednika ministrskega sveta podpisal in proglasil zakon o oprostitvi taks Sokola kraljevine Jugoslavije. Savez Sokola kraljevine Jugoslavije in njegove edince, (župe, društva in čete) so oproščeni plačevanja taks za navadne (nepriporočene) pisemske pošiljke (pisma, tiskovine, blagovne vzorce in poslovne dopisnice) v medsebojnem uradnem dopisovanju in v dopisovanju z državnimi in samoupravnimi oblastmi.

Kralj je na predlog predsednika ministrskega sveta podpisal in proglasil zakon o oprostitvi taks Sokola kraljevine Jugoslavije. Savez Sokola kraljevine Jugoslavije in njegove edince, (župe, društva in čete) so oproščeni plačevanja taks za navadne (nepriporočene) pisemske pošiljke (pisma, tiskovine, blagovne vzorce in poslovne dopisnice) v medsebojnem uradnem dopisovanju in v dopisovanju z državnimi in samoupravnimi oblastmi.

Katjo Brajdić, mater peteričke, je vprašal član komisije, če je poročena.

— Nisem.

— Kje pa si dobila otroke?

— Tukaj malo, tam malo, pa se nabere, gospod — se je glasno odgovor.

Pedpis bi bil brez pomoči župnih uradov sploh nemogoč, ker niti en cigan ne ve, kdaj je rojen. Za kraj rojstva se že skoraj ni mogoče zmotiti: ali pod smreko ali pa v arestu.

Dobre volje so bili cigani, da ne bo s popisom kaj hujšega, se bolj zadovoljni pa so bili popisovalci, da je bilo to sitno delo za njimi. — ("Jugoslovan.")

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought.

JUVENILE DEPARTMENT

A section of New Era is reserved once a month in the interest of the Juvenile members of our Union. Short stories and poems appear, as well as contributing articles submitted by the juveniles. In this issue the Juvenile section appears. The adult members would do well to turn this page over and glance at the Juvenile Department.

The reason for this suggestion is to acquaint our membership with the splendid work our Juveniles are doing. Their only contact with the S. S. C. U. is through the official organ, since the Juvenile members rarely attend the regular monthly meetings of the senior lodges. And if they are fortunate enough to accompany the parents, the routine of the meeting becomes boring to them, and, especially, since so few understand the mother tongue. By the process of deduction one can see that the Juveniles have only the New Era to unfold our Union to them.

Of course, the parents' influence, and perhaps the constant reminder of the mother and father to write for the New Era, has its share to induce the children to take more than a passing interest. But once they sit down and tell of the happenings while in school, at play, and submit such incidents to the official organ, then it is up to the New Era to hold that interest.

That the Juveniles continue to hold such interest can best be proven by the number of articles that appear repeatedly and bearing the same signature.

Unquestionably the Juvenile Department is of great importance to the continuation of our S. S. C. U. Impress the young minds at an early age and chances are good that they shall retain that impression. Therefore it is up to us, the adult members, to enroll the Juveniles and gradually unfold the true purpose for which the S. S. C. U. has been organized. Children up to 16 years of age may enroll for a small monthly premium of only 15 cents. Death benefits range from \$25 to \$450, depending upon the age of the child.

Any child of the Caucasian race may be enrolled. His or her parents need not be members to make them eligible for membership in the Juvenile Department. Incidentally, one dollar is awarded for each Juvenile enrolled during the year 1931.

Why not enroll the children in our Juvenile Department? The reserve fund in the Juvenile Department has been increasing. In fact so much, of recent months, that our Supreme Executive Committee, decided to reimburse a certain percentage of the dues to the Juvenile upon transference to the adult department. For example, if a child has been enrolled at the age of 1 year, then he or she is entitled to approximately ten dollars in refund. This refund is given to the lodge in which the transfer is made, and is used for a certain number of monthly assessments. In this way the Juvenile making the transfer to the adult division has his or her lodge dues paid for so many months in advance.

Saying It With Comrades

John Petrovic Re-elected as Publicity and Business Manager

SEEK BASEBALL TILTS WITH SSCU COMBINES

Waukegan, Ill.—At the regular monthly meeting held on May 8 John Petrovic (submitter of this article), who resigned from active duty a short time ago owing to ill health, was re-elected as publicity and business manager for the ensuing year. Matters pertaining to publicity and booking of games in all lines of sport will be handled by him.

The newly reorganized Comrades baseball nine, under the capable leadership of Manager-Player Frank "Heavy" Repp, are in readiness to form a schedule with local and out-of-town hard ball aggregations, and especially the SSCU teams of Illinois. Teams wishing to hook up with the local combine are asked to get in touch with the submitter of this article at 825 Wadsworth Ave., Waukegan, Ill., or telephone Majestic 2844 at any time.

The Comrade boys were nosed out by the strong Waukegan Majors in a twilight melee by a 5 to 4 count in a hard fought seven-inning contest. This was the first practice game of the season. Although the Comrades outthit the winners 6 to 5, three costly errors enabled the Majors to shove three runs across the platter in the fourth inning. Frank "Frosty" Petrovic, Comrades' mainstay, bested Bryant in a pitchers' duel. Petrovic allowed the slugging Majors but five well scattered hits, while Bryant was touched for six bingles, one of them a terrific three-ply

Indians Resume New Policy

Chicago, Ill.—Starting May 1, 1931, any person wishing to enroll with the Indian Lodge must make a deposit of \$1, to be known as the initial fee, and will be refunded at the termination of one year from the date the member has enrolled. If the member decides to withdraw from the Union during this year he shall forfeit his initial payment. This method will discourage undesirables who have no motive for joining, and who withdraw for no reason at all.

INDIANS! INDIANS!

Today (May 14) is the day Indians hold their regular monthly meeting; all members are expected to be present, as important business is on hand ready for discussion.

Don't forget that new member.

Leo W. Moore, Sec'y.
No. 220, SSCU.

drive by First Baseman Johnny Bartel, who tried to stretch it into a homer, but was out at the plate. (Chicago Cubs, please take notice.)

In the forthcoming issue of the New Era the "Sidewalks" of each and every individual on the Comrades' baseball nine, including the manager, will appear under the heading Saying It With Comrades; watch for it. They tell us that everything is fair in love and war, but did you ever see two ardent lovers strike each other in a clinch? For further information address your inquiries to "Lovers' Lane" in care of this station.

John Petrovic,
Publicity and Business Manager, No. 193, SSCU.

COMMENTATOR

BANKS

During the months of December, 1930, January and February of 1931, newspapers reported a number of bank failures in the corn and wheat regions, North and South Dakota, while the southeastern part, including North and South Carolina, Georgia and far down into Florida, showed a lesser number of failures.

According to statistics, approximately 6100 banks have failed in the last ten years, that constitutes one-sixth of all the banks existing in the United States at the present time, and \$1,700,000,000 in deposits has been tied up through bank failures in the past nine years, involving more than 7,000,000 depositors.

The two outstanding bank failures were the suspension of an institution with \$41,000,000 in deposits, and one state bank with over 400,000 depositors.

What is the reason for so many bank failures?

Several reasons have been given out by so-called bank authorities. One is the reflection of agricultural depression during the last decade. Another is the limiting of immigration. And still another is post-war deflation, in which banks were unable to collect on foreclosed farm mortgages.

Statistics further report that 873 national banks have failed in the last decade and 110 in the last year. This in spite of close supervision of federal government.

The common accepted theory of the bank depositors is the absolute safeness. But in recent months a number of bank executives were found to have gambled on the stock market with the life savings of its depositors. It was a case of paying the depositors the current per cent and using the principal for quick profits on the turnovers of stocks. When the big crash came in 1929 a number of controlling heads of various banks were prosecuted and given long sentences in the penitentiary. Others, more fortunate, escaped any punishment and left the individual depositors holding the bag.

An average layman is at a loss to know just what to do with his life savings. Fortunately, the majority of our banks are directed by honest executives that give the depositors first consideration. To these he can turn for guidance. The occurrences of the past month should serve as a reminder to the great masses of people to investigate thoroughly the institution with whom they do business with, and not merely take things for granted.

Indians Choose Athletic Leaders for 1931-32

Chicago, Ill.—The basketball team of the Indian Lodge, 220, SSCU met on Thursday, April 23 to choose leaders for baseball and basketball.

The coveted position of basketball captain was won by Albert Spolar, president of the Indian Lodge. His opponent was our last season Captain Otto Spolar. Otto gave the Indians their championship of the lodges of Chicago. Lets do the same and a lot more, Al.

Leo Moore having shown his capability in such matters was re-elected manager of basketball and elected to manage the baseball affairs also. Phil Kozlowski will take care of the balls and other team equipment.

ATHLETIC BOARD OF S. S. C. U.

Chairman: F. J. Kress, 204 — 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vice chairman: J. L. Zortz, 1657 E. 31st St., Lorain, O.
Joseph Kopler, R. D. 2, Johnstown, Pa.
J. L. Jevitz Jr., 1316 Elizabeth St., Joliet, Ill.
Anton Vesel, 2089 Carter Ave., St. Paul, Minn.
Louis M. Kolar, Athletic Commissioner and Editor of English Section, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

BRIEFS

SS. Peter and Paul Society, No. 66, SSCU, of Joliet, Ill., will hold a Maypole Dance, Thursday, May 21, in honor of the bowling team that took the national SSCU lodge championship in the tournament held in Cleveland, O., April 19. Picture of the team and Manager J. L. Jevitz Jr. will appear in next week's issue.

Inter-Lodge League of Cleveland pried the lid in playground baseball May 10. George Washington, No. 180, and Collinwood Boosters, No. 188, and possibly Betsy Ross, No. 186, will represent the SSCU in the league.

Three members of George Washington Lodge, No. 180, SSCU, lost one of their parents through death within the last two weeks. Brothers Arko and Kikel lost their fathers and Brother Kromar lost his mother. Condolences are given the bereaved.

Zarja, singing society of Cleveland, will present its final concert Sunday, May 17, in the Slovene National Home. The society is composed of a select group of singers, two of which are Messrs. L. Belle and F. Plut. Both have appeared as soloists.

Slovenes can also pride themselves on having its kin reach ripe old ages, and Stevanovic family of Yugoslavia in particular. A picture appeared in Jutro recently showing the elder Radenko Stevanovic at the age of 121 and his son, 95. Radenko's mother was 128 years old at time of death.

"Fiaker" is the name given the driver of a horse and carriage that was much in demand before the modern taxicabs. In Vienna the last of the "Fiakers" committed suicide recently for want of business.

Two prizes were awarded Mr. Bozidar Jakac, Slovene artist of note, at the Thirteenth Annual Art Exhibition held in the Cleveland Art Museum. Mr. Jakac is to return to Yugoslavia soon, since his stay in the United States is almost up. A farewell party was given in his honor Friday, May 7, by the students of the senior Slovene School.

ment.

Since the lodge has not played baseball together before, the members decided to postpone the selection of a baseball captain until the team is almost ready for competition.

Edmund Kubik, Rec. Sec'y.

Inter-Lodge Baseball

Cleveland, O.—Collinwood Boosters, No. 188, SSCU, playground baseball team lost the first game of the season, Monday, May 11, to the S. Y. M. C., by a score of 9 to 6. Boosters

On the Word "Slovene"

Slovenian and Slovene, these two words have been puzzling the American-born Slovene youth lately. It is imperative that one be adopted and the other discarded. For reference the following letter written by Dr. F. J. Kern of Cleveland, O., to Zarja, official organ of Slovenska Zenska Zveza, is reprinted, and appeared in the May, 1931, issue.

"SLOVENE"

Editor of Zarja:

Let me express my personal appreciation of your editorial in the Maiden's Realm of the April Zarja pertaining to the proper English name for the Slovenes. It seems that my efforts during the past ten years shall finally succeed in introducing a unified spelling of the name designating our nationality. Two Slovene fraternal organizations have adopted the new spelling as official; it is also used by three newspapers. The K. S. K. J. had the resolution before the convention, but it lacked proper support from the floor.

The Encyclopedia Britannica has been using the word Slovene for years; most of the authoritative American books on Yugoslavia use Slovene.

Slovene (pronounced Sloveen) was official in former name for Yugoslavia: The Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes.

We Yugoslavs should also be unanimous in spelling other Slav words in English, such as Yugoslavia, Yugoslav, Yugoslav government, Slav nations (not Slavonic, Yugoslav, Slavonian, Yugoslavian, Yugoslavian, etc.). It was unfortunate that the Yugoslav minister in Washington, Dr. L. Pitamic, in his talk over the radio tried to reintroduce Yugoslavia instead of Yugoslavia which is at present used by most American newspapers.

To some readers this discourse on proper names may seem to be of small importance. Let them consider the difficulties they would have if their names were spelt two or three different ways. The teachers, mailmen, foremen, even their friends would be in doubt which writing or pronunciation would be correct.

Yours sincerely,

Dr. F. J. Kern.

We deeply appreciate the interest that Dr. Kern has taken on the question of our legal name. We do not have many authorities among our people who could give us a better information on this question than Dr. Kern. He is the outstanding lexicographer and grammarian among the Slovenes of this country. His English-Slovene Dictionary is the only outstanding Dictionary in our language, and his Reader is so composed that it can be used by those learning the Slovene language as well as by Slovenes learning the English language and should be a byword in every Slovene household.

We thank you, Dr. Kern, for your co-operation! Your decision ought to bring this question to a timely solution.

The Editor.

connected with the ball freely in the early innings, but were subdued toward the end of the game.

The schedule of the Inter-Lodge League calls for a game between the Collinwood Boosters and Loyalties, Sunday, May 17, at Gordon Park, diamond No. 6. Game to start at 9 a. m.

SPORTING BITS

BASEBALL SEASON IS AT HAND

Lodges interested in hard baseball teams are again reminded of the following facts passed at the National Athletic Board meeting held in Cleveland, April 19.

Pennsylvania, Ohio, Illinois and Minnesota will form a schedule whereby the four state champions will be determined not later than Sept. 1, 1931.

Three games must be played by each lodge. A regular schedule, after the fashion of organized baseball, should be drawn up. The team winning the most number of games within the state will be declared state S. S. C. U. champion.

For example, let us assume that the state of Pennsylvania will have four lodge teams. The total number of games to be played will be twelve. Thus the standing of each team can be figured on percentage basis. If a team should win 9 games and lose 3, the percentage standing would be .750.

All games must be reported to the New Era for official publication, as well as the schedule and percentage standing of each state.

Two leagues, the Eastern, including Pennsylvania and Ohio, and the Western, including Illinois and Minnesota, will be formed. Eastern SSCU champion shall be determined between Sept. 1 and 15; the Western and national SSCU champion shall be determined between Sept. 15 and Oct. 1.

For further particulars write to the nearest Athletic Board member, the roster of which appears in the center of this page. SSCU Athletic Commissioner.

Enroll New Members Into the Lodge

Are you out of work? Are you broke? Would you like to earn some money? If so, you have every chance in the world to earn some. Just because there seems to be a financial depression is no reason why you shouldn't have any money, and when you find yourself financially embarrassed don't blame it on the depression, but blame yourself, because you are not ambitious enough to earn some money.

Do you know that here in our Indian Lodge, No. 220, SSCU, you can avail yourself of this opportunity? Our Union pays \$2 for each new adult member enrolled, and \$1 for each new Juvenile enrolled.

Have you induced your friends to join the Indians? Have you told them of the advantages that may be had by being a member of our great organization? I dare say many of you have not spoken to your friends about our lodge work. I'll venture to say that in the daily walk of life a person meets at least 25 people that he knows; and out of these 25 but few carry sufficient insurance. Just think of the possibilities of our South Slavonic Catholic Union is offering the members, and yet there are many who fail to realize it.

There are over 21,000 members in the SSCU, which is steadily growing. Is every member of your family insured? If not, then have them enrolled immediately. One never knows when sickness, death, operation, and disability will pay a visit. Remember that the SSCU offers a variety of insurance policies. Ask any member for further particulars, or consult the Constitution and By-Laws.

Those of you who work should invite the co-workers into joining an organization such as ours. Come, let's get together and make our Union the greatest fraternal benefit organization in existence.

Leo W. Moore, Sec'y.
No. 220, SSCU.

Boosters will have a tough battle on their hands, since the Loyalties lost to the strong Pioneers by a score of 4 to 3 in the season's opener.

George Washington Lodge, No. 180, SSCU, is scheduled to play the Progressives Wednesday, May 20, at Gordon Park, diamond No. 7. Game starts at 6:30 p. m.

Scenic Picnics

Baseball Teams Get Into Action

Chicago, Ill.—Illini Stars, No. 211, SSCU, won their second game in playground ball by defeating the Pigeon Dealers A. C., 4 to 2. Our hard baseball team will play the first game May 17, with only two weeks' practice. All members should report May 15 at 56th Ave. and 25th St.

The regular monthly meeting held May 5 was a very interesting one, with the majority of members present. It was decided to have monthly picnics to be called "Scenic Picnics," for on each occasion a different historical and interesting site will be visited.

Our first scenic picnic will be June 7, and our destination will be Sangateck, Mich. Mt. Baldy is located in this district and is considered the highest sand dune in the United States. Its altitude is 600 feet above the surrounding country. The distance from Chicago is 165 miles and the highway follows the shores of Lake Michigan throughout the trip. Members should make reservations at an early date, as there is room available for only a limited number. Your friends are welcome and will be accommodated if room is available.

Keep Sunday, June 7, open, for at 6 a. m. the party starts from Berger's Hall, our regular meeting place. And don't forget this is an excellent chance to take some dandy snapshots to enter in our Camera Club contest.

Dave Pintar, Vice Pres.

News of Illini Stars

Chicago, Ill.—Illini Stars, No. 211, SSCU, first birthday was celebrated in a jolly old way, much after the pattern of pre-prohibition days. Although we were not so overjoyed at the size of the crowd, still it made up for size by the happy and carefree attitude of the guests. Very few left before the very end, which is proof in itself of what we speak. We can depend on having a number back in future activities of our lodge. The Illini Stars wish to thank all out-of-town members for their splendid patronage in attending our banquet.

BASEBALL

The first game of the season in playground ball resulted in a victory for the Illini Stars. Each practice session was attended by a large number of candidates for the team.

A number of Illini Star members that attended the Balloon Dance recently given by Lodge No. 170, SSCU, reported having enjoyed a wonderful evening.

Dave Pintar.

WIFELY ECONOMY

Husband: But, darling, we must economize.
Wife: Exactly what I'm doing. I'm buying everything on credit.

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

VESNA IN ZIMOVNIK

V deželi solnčni, v deželi večnega cvetja dvigal se je ponosni grad kraljice Vesne. Bliščal se je v solncu kakor ogromen demant. Po njegovih straneh, arkadah in balkonih spenjale so se zlate, pestrobojne vrtnice, blagodišeče teje in glicinije. Okrog gradu širil se je gaj cvetočega drevja in duhtečega grmlja, med katerim so se vili poti in stezice, posute z drobnim, belim peskom, da so se bleščale v solncu med zelenjem kakor srebrni trakovi.

Po teh potih in stezicah šetala je v solncu, odeta v belo, svileno tenčko, kraljica Vesna, krasna in nežna kakor rosen pomladansko jutro. Obraz ji je zarel milobe. Jasne oči so ji življenjapolno zrlje v svet. Na ustnicah ji je igral vedno ljubezniv smehljaj. V njenih zlatorumenih, valovitih lasih je duhtel venec pestrih rož.

In kamor je stopila njena noga, poglajalo je veselo brstje, zacinjajlo so beli zvonceki, zapelo so trobentice veselo pesem in zaduhtele temne so vijolice. In kamor se ozrla njeno je oko, so rože zacvetle, in koder je njen glas zazvenel, oglasili so se drobni ptički, jo pozdravljali in žvrgoleli brez prestanka ter si spleтали svoj mali dom v kraljestvu solnčnem mlade Vesne.

A daleč, daleč od njene solnčne domovine, v večni sneg in led odtih gora, je živel bled, mrli knez Zimovnik s svojo staro, sivolaso botro Burjo in zmurnjenim ministrom Krivec. Živel je v svojem zasedenem gradu, ki je zapuščen širil proti nebu, odhan od silnih snežnikov in ledenikov. Od grajske strehe so viseli dolgi ledeni kapniki. Okna so bila pretkana z ledenimi cveticami in solnčni žarek nikdar skozi ni prodir. Sam dolgač bil je gori v gradu, sam srez in led in sneg okrog. V dolinah daleč naokoli so samotarile pobožne jelke in žalostni menihi bori, odeti vsi v snežene plašče.

Knezi je kraljeval in živel v samotarnosti sam samcat v svojem tihem gradu. Botra Burja in minister Krivec sta šla večkrat po opravkih v daljini, knezu tuji, nepoznani svet.

Nekoč se je vrnila botra Burja z daljnega izleta ter našla svojega kneza bolj bleda in otožnega kot sicer. Mrle solze so mu polzele po mladem licu, telo mu je trepetalo od srčne bolečine vsled večnega samevanja.

Zasmililo se ji je tedaj njen bled knez; sočute se ji v srcu je zbudilo. Da bi kneza utolažila, pričela mu je praviti o svojem potovanju križem širnega sveta. Povedala mu je o lepi Vesni, o deželi njeni, o deželi večnega solnca in cvetja, katero je videla mimo grede na bliskovitem svojem potovanju.

Poslušnil knez je, solze težke si otrli. Oko in lice mu je v mladem ognju začaralo. Brž ukazal knezi je sani upreči. Odel je svoj srebrni plašč, pretkan z bisernim srezom, nadel si je srebrno krono in stopil iz gradu.

Pred durmi grajskimi sta stala dva bela medveda, uprečena v sani, v katere stopil je veselo knez s svojim spremstvom. Odpravil se je bil na pot v deželo lepe, mlade Vesne.

Urno in oprežno so sani držale po strmini, urno in oprežno po ravnini. Pozdravljale jih tiho so pobožne jelke, molčale so jim pokimali menihi bori, ko so sankali mimo njih. Pokukalo z neba je radovedno solnce, da je kot z biseri posuta, blestela se pred njimi snežna plan v njegovih žarkih. Začuden strelmo je za čudnimi potniki, potem pa se je zavilo v megleni pajčolan in skrito jim sledilo. Tedaj so krog sani snežnike zaplesale, posipale jim pot so s snežnobelim cvetjem.

Tako dospeli so po dolgem potovanju do kraljestva mlade Vesne.

Kraljica je še v sladkih sanjah počivala, kajti ni nebo zarudelo še na izhodu. Dremajo cvetje v rosi je na vrtu, molčali so še ptički po grmovjih. Pri vhodu strajal je samo vratarček Teloh in v polspanju kimal z drobnim glavom.

Ob uri zgodnji tej dospel je knez Zimovnik s svojim spremstvom do zaprtih vrat cvetočega kraljestva.

Pohlevno je potkal minister Krivec, a vendar se je maza in strahu vratar prebudit iz mehkega polspanja. Po vrtu cvetje v sanjah je zatrepalo, se upognilo. Ojunač in predramil se je vendar Teloh in povprašal, kdo je zgodnji ta neznanec, ki ob tako rani uri že na vrata trka. Tedaj je s tankim glasom botra Burja pojasnila, da je knez Zimovnik tu, snubok prekrasne Vesne. Nestrno čaka, da bi vrata mu odprli, da svoje bisere bi in dragulje, ki jih prinaša iz svojega kraljestva, položil lepi deklici brž pred nogo.

Ta glas je siknil do gradu kot piš leden. Vratarček Teloh žalosti je tretal. Ob stehaz cvetje je zamrlo. Srebrna rosa se je spremenila v mrzlo slabo. Iz gnezdeč tički so preplašeni zbežali. Drevesa vsa so trepetala, da listje se je vsipalo raz njih.

Ko Teloh si je komaj malo opomogel, že v drugič trkal je na vrata Krivec. S plahim glasom mu je zdaj vratar pojasnil, da kraljica Vesna v sladkih sanjah še počiva, da dokler ona v gaj zelena ne prišeta in knezu jasnemu vstopa ne dovoli, vratar odpreti vrata mu ne sme.

Pokorno čakal je na to sneženi knez in Krivec. Le sitna Burja stezala je radovedno dolgi, suhi, nagubani vrat preko zida in sikala je svoj ledeni dih v zeleni gaj, da je jecalo drevje do gradu.

Tedaj so se odprla grajska vrata. Na prag stopila je kraljica; a žalosten je bil pogled njen in solzan.

RHUBARB SAUCE WITH CORN SYRUP

Wash, peel and cut into inch pieces enough rhubarb to make three cupsfuls. Put into a double boiler. Add one cupful of white corn syrup and one tablespoonful sugar (this is just enough for flavoring—the syrup will sweeten the fruit). Cook over the boiler till pink tinted sauce is made. This should be done with no stirring. It will take about 35 minutes. Put sauce in a cool place till needed for serving. This sauce is delicious for breakfast or to serve with cookies of plain cake for evening dessert.

Gustav Strniša: SOLNČNI SKRATJE

Solnčni skratje plešejo, svetle iskre krešejo, iskre padajo v zemljo: drobne cvetke zacveto.

Solnčni skratje plešejo, svetle iskre krešejo, iskre padajo v vodo: reka sije kot zlato.

Solnčni skratje plešejo, svetle iskre krešejo, iskre padajo v nebo: lahni dežek zaprši.

Solnčni skratje plešejo, svetle iskre krešejo, mavricni zasije trak, veseli se skratelj vsak.

Solnčni skratje plešejo, svetle iskre krešejo, mavricno objamejo, jo za gore vzamejo.

(“Mlado Jutro.”)

Ni jo pozdravljali kot navadno pisanih metuljev roj. Iz grmov ptiček se nijeden ni oglašil. Ozrla se je po vrhovih belih črešenj, ozrla se po tužnem tihem je grmovju. Potem krenila je po beli stezi. Zaman oziralo se je oko po drobni zamorjenih cvetkah. Zaman je božala uvele rože.

“Kdo zlobno mi je preko vrta dihan?” Z vprašanjem tem prišetala je žalostna do vrat: a komaj je njen glas zazvenel, že se oglašil je sneženi knez in prošil za vstop.

Zatrepetala je ob glasu tem kraljice Vesne. Iz zlatih kit se venec pestri je osul. In ni še utegnila odgovoriti, že ulomil knez je s svojim spremstvom vrata in preko Teloha hitel k nevesti, da bi jo objel. A komaj se je to zgodilo, že je omahnila kot mrlič lepa deklica in se zgrudila mu v naročje.

Pri tem pogledu je zaplaval nesrečni knez. Solze njegove so polzele po pesčeni stezi in jo pokrile v ledeno plast. Nesel je kraljico na svojih rokah v grad in jo položil na blazino. Minister Krivec je žalostno sledil svojemu gospodu. A botra Burja tuje pol, pol jeze, si je lase ruvala, jecala in tulila v vrtu, in solze njene mrzle bile so snežinke, ki kmalu so pokrile ves vrt in gaj.

Kraljestvo Vesne, vse smejoče in cvetoče, se spremenilo je v kraljestvo tiho, zapuščeno, kot bilo je kraljestvo kneza daleč tamkaj med gorami večnega snega in leda.

V gradu tihem pri postelji lepe Vesne sključen, žalosten sedel je knez Zimovnik. Po bledih licih so mu polzele solze. Pogled zastrl od plakanja, uprt mu je bil nepremično v lepo devo, katera kakor mrlič je pred njim ležala na blazini. In čakal je tu mrčni knez, da se nevestici odpro oči, da se zave in ljubo mu nasmehe. A čakal je zaman.

Krog grada bil je mir; tako je bilo tiho kakor v grobu. Minister Krivec in botra Burja že naveličala sta se življenja tu in tiho sta sedela zdaj na pragu grajskem, kdaj knez jim namigne na vrnitev proti domu, kjer dvigajo do neba silne snežne se gore.

Tak tih dan je solnce odložilo svoj megleni pajčolan. Dovolj se zdelo mu je te igračice. Prodrlo je rože ledene na sipah grajskih in poljubilo Vesne mrtvi hram. Knezu ob postelji je hušnila po žilah topla, nepoznana onemoglost. In ko je hotel vstati iz naslonjača, je od šibkosti in toplote zgrudil se na tla. Ta hrčje je zdrnil dremajo botrič na pragu. Brž je hitela v grad, kaj tamkaj se godi. Osupnena poklicala je Krivec, in kmalu sta odnesla na rokah nezvestnega kneza preko poljan v kraljestvo rodno.

Solnce pa je božalo kraljico in jo poljubljalo s toplimi pogledi. Na sipah je prozornih drobno trkanje zdaj zazvenelo. Na okno drobna ptica s kljunčkom trka in pesem svoj gostoli. In glej! Kraljica se iz težkih sanj budi. Veselo stopa spet na prag odeta v svileno tančico. V lasih ji zlati cver žari, v oči življenje novo se smeji. In zopet, koder stopa njena noga, veselo brstje oživi. Vstajenja pesem zvonceki bel zacinjlajo, s trobenticami se li vada pozlati. V odo se cvetoče drevje spet odeva. Po grmih ptički drobni žvrgole. Na nebu topla solnce se smeji, v njegovih žarkih pesek po stezicah kot srebrni bleski. Pri vratih pa v livreji novi straži Teloh zopet vhod.

THE LUCKY MASCOT

“You’re the tenth boy who’s been here this morning looking for a job as a bat-boy with this baseball team,” replied the manager, “and I’m going to ask you the same question I’ve asked the others. Are you lucky?”

Bud Owens thought for a moment. “I’ve never really been unlucky,” he replied. “And I’ve always carried a rabbit’s foot with me that was given to me by an old darkey who used to work in a cemetery.”

“If it was good for that, it ought to be good for anything,” laughed the manager. Then he turned serious. “It will have to be good to break our unlucky streak. Look at those boys out there,” he went on, nodding his head toward the field where his players were pitching balls to each other. “They won the pennant last year, but unless our luck changes, we won’t have a chance.”

“What’s the matter?” asked Bud. “Have any of the men been hurt?”

“No, it isn’t that,” was the reply. “We came down South two weeks ahead of the usual time so as to get an early start, but what was the use? You can’t play ball in the rain, not even a practice game.”

“But it isn’t raining today,” cried Bud.

“I know it isn’t,” said Big Mac, hopefully. “But this is the first sunny day in two weeks, and so far not even a practice game has been held to see whether the nine that won the pennant is as good now as it was then. Hey, Carl,” he called to a passing player. “Get last year’s champs together and we’ll play a little game. I want to see you slug out a few homers to start the season right.”

“O. K., Mac,” came the reply. “And as for you, I’ll give you a try, just for today,” he said to Bud. “Listen, fellows,” he went on, as both he and Bud approached nine players who had been told to get together for a few signals. “This is Bud Owens and he’s going to be your bat-boy for this scrimmage game. Now, Bud,” he explained, “you take care of these bats and keep them separate. Don’t let anybody on the other team touch them, not even with his little finger. And always hand a man his bat upside down, because it’s luckier that way.”

“Yes, sir,” replied Bud.

The fifth inning was so bad that Big Mac called a halt. He seemed to be angry.

“Well, we’re jinxed!” he cried. “There’s been something following this team ever since we began spring practice, and if it keeps on following us this is going to be a cross-eyed season for us. Carl, what’s the matter with you? You can pitch better than you are pitching. And how about your hitting? You haven’t even connected for a two-bagger this afternoon. Have you gone soft on me all of a sudden or are you going down with rheumatism?”

Carl hung his head.

“The other team’s just got all the luck,” he said.

“Luck!” echoed Mr. McIlwaine. “What has that got to do with it? It’s ball-playing that counts in this game, not luck. Now step up to the plate and do something.”

Carl went to the wrong bag and stooped down to get a bat.

“I’m sorry, sir,” broke in Bud. “I’m not supposed to let you have a bat from this bag.”

“I guess you’re right, youngster,” admitted Carl, shrugging his shoulders. He chose a bat from his own bag, went to the plate, swung at three balls and missed each time, striking out. Big Mac said nothing, but it was easy to see that he was getting madder and madder every minute. The next man up hit a pop-fly to the third baseman, and the last man was put out as he tried to make first base on a short hit to the pitcher. Then Mac really broke loose. He threw his hat down to the ground and stamped on it. He called each of the nine players by name and told him that he’d have to show different style or be put off the team. He said that he could get a crowd of youngsters from a back lot to play better ball than they were playing, and finally he said that he was going to send them all back to the bush leagues.

“What’s he so excited about?” queried Bud, of his own pitcher. “They’re only a scrimmage team picked up from the scrubs, aren’t they? Mr. McIlwaine ought to be satisfied that the big team is making out so well.”

The player looked at Bud in bewilderment.

“What big team?”

“Our big team,” replied Bud. “You

Bud Did as He Was Told and Handed the Bat to Carl

He picked up the bat bag and carried it out near the home plate. His team had first innings, and when the first man up to the plate knocked out a three-bagger, Bud’s heart took an extra jump of hope. The second man knocked three long fouls in succession and then drove a fast one down past the shortstop for a safe run to first base. The man on third ran home and brought in a run.

“Beginner’s luck,” commented Big Mac. “It won’t last.”

But Big Mac was mistaken. The team went out into the field after bringing in another run and played so well that their opponents didn’t even get a hit!

“Carl,” said the manager, after three innings of this, “I can’t understand why your team isn’t doing better than it is. What’s the matter?”

“Give us a chance, Mr. McIlwaine,” was the reply. “We haven’t really got into the swing of the game yet. We’ll show them a few tricks next inning.”

But the next inning was just as bad as the ones which preceded it. Carl urged his players on, and tried to get them to “snap out of it.” They tried, but Bud’s team was too good for them. “I guess they’re the bush-whackers,” thought Bud. “I’m sorry for Carl, too, because he looks like a nice fellow.”

and the others I’ve been carrying bats for.”

The ball player laughed.

“You’re all wrong, Bud,” he said. “They’re the big team and we’re the scrubs. Carl is supposed to be the world’s best ball player, and the other eight men taking a few harsh words from Big Mac are the world’s champs of 1930!”

Bud’s jaw dropped.

“Gosh!” he exclaimed. “I guess this is no place for me.”

He put all the bats back into the bag and started off the field. He had gone but half-way to the gate when he heard someone calling his name. It was Big Mac.

“Now where do you think you’re going?” he demanded.

“Home,” gulped Bud.

“What for?”

“Well—I don’t seem to be very lucky.”

“Lucky!” cried Big Mac. “You’re lucky enough to break up the combination that won the world’s series last year! Come back here!” he ordered, breaking out into a grin. “Go over to that bag and hand Carl a bat.”

“But I wasn’t supposed to—” began Bud.

“Never mind about that,” broke in the manager. “You’re changing sides,

A. K.: RESNIČNA DOGODBICA

Mala Zdenka je hodila v prvi razred. Bila je prav pridna učenca in vsi so jo imeli radi. Zadržne čase pa je opažala gospodična učiteljica, da postaja nekam tiha in mirna. Tudi prejšnjega znanja za učenje ni več kazala. “Kaj ti je, Zdenka?” jo je skrbno vprašala gospodična. “Oh, gospodična, v glavi in ušesih mi tako šumi, ponoči ne morem spati.” “Prosi mamico, da te popelje k zdravniku in ostani nekaj dni doma!” je prijazno odgovorila učiteljica.

Minulo je nekaj dni, pa priteče Zdenka vsa vesela in smejačih se lice v šolo. Naravnost na kateder zdijra h gospodični učiteljici in privleče iz žepa nekaj v papirček zavitega. To pomoli gospodični, rekoč: “Glejte, gospodična, tole sem imela v ušesu, zato mi je tako brnelo in šumelo po glavi. Gospod zdravnik mi je to izpral iz ušesa—ali je bolelo!” Gospodična odvrže papir in zagleda majhen fižol—ves napet je bil, toliko da ni že kalil. “Ja, otrok moj, kako je pa prišel fižolček v tvoje ušesce?” vpraša presenečena učiteljica.

“Veste, gospodična,” pojasni Zdenka, “dolgo je že tega, ko smo se igrali s fižoli in sem vtaknila en fižolček v uho. Čisto sem pozabila nanj ... zato me je tako bolelo.”

Ves razred se je zasmejal, zasmejati se je morala tudi učiteljica—a potem je saljivo pripomnila: “Pomisli, Zdenka, pa bi fižolček prirastel iz ušesa! Vse, v ušesu mu je bilo lepo toplo, tudi mokrote je imel dovolj, da se je lepo napel in vzkalil. Pognal bi majhno stebelce, na stebelcu bi pa rastle listi in stroki. To bi bila naša Zdenka!” Zagrohotal se je ves razred—Zdenka pa vem, da ni nikoli več vtakala fižola v ušesa.—(“Mlado Jutro.”)

SPOMLADNA IDILA

Pastirčka, drobna ptička se nad vodo spreletava, z repkom belim se koketno poigrava, pozibava.

Z grma kos jo opazuje, zlate čevlje brž obju, hitro smukne v črni frak, nima tega ptiček vsak ...

Krasotici se približa, in kot je njegova viža brž takole ji podvori:

“Kak si zala, kak si zala, kak si brhka moja mala, taka pač več ni nobena!”

“Vem,” odvrne krasotica, “sem že v tretjici omožena!”

Gustav Strniša: POMLAD

Sneg je skopnel, je skrajnec vzdrhtel, kvišku zletel, pesem zapel:

—Mlada vigrad gre čez polje, zemlja vsa je dobre volje, ptički se vrnilo so, prvi cveti vzklijo so!

Se potoček je predramil, ki je sred ledenih sveč mrtev spal, jug ga je zvalil, že brzi čez sivo seč.

Deca si piščalke vije, piska, vriska, poje vmes, svoj pozdrav pomladi vpije, kuri v polju prvi kres.

UBOGA PTIČICA

DETE:

“Ptičica otožna, ptičica moja v kletki, daj, zapojčak pesem meni mali Metki!”

PTIČICA:

“Daj mi solnčnih žarkov, rožice daj v darilo, pa zapojem tebi pesem rajskomilo.”

Solnce ni imela v sobici uborni, pa je izpustila ptičko v svet prostorni.

Ptičica zapela

je v zeleni seči pesemco o solncu, rožicah in sreči.

(Marija Grošljeva.)

and I want you to hand Carl a bat.”

Bud did as he was told. Carl took the bat, stepped up to the plate, swung at the first ball that came over, caught it smack on the seam, and sent it over the fence for the first home run of the season!

“Hooray!” cried Big Mac, catching Bud by the hand and giving him a warm handshake. “I don’t know whether it’s that rabbit’s foot you carry or whether you were born lucky, but one thing is certain, you’re a good fellow to have around a team that needs all the luck it can get. What I want to know now is whether or not you can come North with us when we go?”

“As a bat-boy?” asked Bud.

“Bat-boy nothing,” replied Big Mac. “As our mascot!”

No answer was necessary—and from the way Carl and the other players on the champion nine crowded around to shake hands, it was easy to see that Bud would be a popular mascot as well as a lucky one.

The Little Orphan Bear

He just could not understand it at all! There had come from across the gulch a sharp, clear noise like the snapping of a dead stick, only a thousand times louder; followed by a flash and then a wreath of smoke drifted lazily above the undergrowth and disappeared like so much mist. His mother snarled viciously, clawed at her side, lurched forward, fell to the ground and lay quite still. Many times he had seen her asleep, but this was not like that at all—somehow it was different. When asleep, her great, shaggy breast rose and fell in unison with her breathing; as she dreamed her muscles would quiver and twitch and her massive form

seem to be such a bad sort, after all. He seemed disposed to treat him kindly and actually tried to scratch his back. Not having his mother to follow, the lonely cub soon began to follow the man.

He was kindly treated in the human simple home—with plenty to eat, plenty to drink, but there was always that abominable chain that clanked rattled when he moved and got all his sick for the blue mountains he saw through the clearing. These blue mountains seemed to be always clanking and calling and he longed for food with a longing so intense that it

He Passed On His Shuffling Way—a Half-Grown, Lonely Bear

seemed vibrant with the life that made her the most feared of the mountain dwellers.

With a wistful little whine, that ended in a whimper, the cub nosed her anxiously, but no mother grunted responded to his touch. Creeping close to her side, he burrowed deep into the thick, furry hair and tried to forget the uneasy ache in his small heart. He tried to reason that this certainly was his very own mother, for not five minutes ago she had cuffed him soundly, for not keeping as close to her as he had been taught to do.

While he was puzzling his small cub brains over the unusual happenings he heard something swish over his head and the next instant a rope tightened about his neck. With teeth and claws he tried to tear the thing away; but the wilder he struggled, the tighter the rope hugged his throat. With eyes almost popping from his head and with tongue hanging from his mouth, he bit and clawed at the dirt and rocks as he rolled over and over in an agony of fear. Gasping for breath, things went black before his eyes and as the choking rope drew tighter and tighter, he ceased to see or feel and finally drifted off into unconsciousness.

When he came to, he realized that he was tied hard and fast. The rope was held in place by a slip knot. When he pulled, or tried to run, the rope would choke him into being very quiet. He soon found out that if he wanted to breathe—he must not pull on that maddening rope. The tall man-creature who held the end of the rope did not

usually hurt. Notwithstanding he a bowl of warm milk three times a day, his palate yearned for the taste of low-white grubs, beetles and honey. One day as he was tramping back and forth the length of his cage a worn link gave way and he was flung to the ground. With that strange animal sense we call instinct he headed straight for his mother home in the distant blue mountains. Avoiding clearings and crowded roads, he hugged the streams, something told him came from the edges springs in higher altitudes. Usually, he rested in some thicket or in the day and when the stars began to twinkle overhead he would strike the trail, always heading for the hills.

At last he reached the very mountain side where he was born. As a familiar object came into view, memories of his mother crowded thick and fast. Here was the big dead chestnut tree, where she used to reach up and scratch her bear visiting card fully six inches above the mark of the last call. Here was the very old log she turned over that day, that last sad day, before the sharp report, and the wreath of blue smoke drifted from across the gulch.

Scattered about among the bushes and among the rocks, were white bones picked clean and polished by bears and ants. The orphan sniffed them all, but they gave out no familiar mother scent.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he passed on his shuffling way—a half-grown lonely bear.

So, still not understanding, he

MLADINSKI DOPISI

Contributions from our Junior Members

THE HAUNTED CASTLE

In a certain village in England lived a superstitious who believed that the castle on a neighboring hill was haunted. They declared that they saw lights floating around through the windows and some said they heard moans.

Now the truth of this was that Sir John La Mare, an heir to this castle, was searching for the hidden jewels. He was the descendant of a noted family who lived there a century ago. The village pastor told him on his deathbed that the jewels, but he died before he could tell where they were hidden.

Sir John hired a reliable man to find the lantern for him and to groan whenever anyone came near. On this certain night Sir John and the man, who was called Don, were going through the second floor of the castle. They were searching and poking in every corner when the clock, which had been stopped twenty-two years before, began to bong the hour of midnight.

They were both startled and looked around. Sir John laughed and said, "Well, the old clock finally decided to wake up, didn't it?" But Don said that no good would come of this. They continued their search.

After searching two hours they were dusty and dirty and gave up for the night. Sir John wiped his brow and leaned against the wall near the fireplace. As he did this, a small door opened in the wall and a shelf was seen with an iron box on it. Sir John and Don both were very surprised, and when they opened it they discovered the jewels and a letter saying that Sir John La Mare was the sole heir of the castle and the jewels.

Submitted by Rose Mary Glazer, SSCU No. 166, Indianapolis, Ind.

A GARDEN OF MY OWN

Before I was able to make a garden of my own I had to beg my mother a long time. She let me have patch of ground. I had a hard time picking out the stones and straightening out the ground. After I was finished I ran into the house and got my seeds.

My mother told me not to plant the seeds too close. I ran out to my garden and began to plant my seeds. In the first row I planted lettuce, in the second row radishes, then beets and after that carrots. In the last row I planted flowers.

It being a hot day, and I was very tired, I slept very sound that night. The next morning my mother came to my bed and told me to look out of the window, and to my surprise the ground was covered with snow. I became very sad and was ready to cry.

My mother told me not to cry, that the seeds are in their beds waiting for a warm day to come before they will come out. April has been a cold month, and I hope May will be warmer, so that my seeds will grow. I am very interested in nature and garden work.

Submitted by Amelia Peternel, SSCU, No. 2, Ely, Minn.

A GEOGRAPHY PARTY

Once upon a time (1—capital of Maine) and her two brothers (2—two capes on the coast of Virginia) wanted to give a party. They invited to their party the following girls: (4—a river in Siberia) and (5—two of the South Atlantic States), and (7—a city in northern Italy). The boys asked to party were (8—a saint in Minnesota) and (9—a saint in Missouri) and (10—a river in Russia).

At the party, for their first game, they were blindfolded and tried pinning a tail on a (11—city in western New York), which was tacked on the wall. Paul and Don won the prizes for the boys. Florence won a little red toy wheel (12—point on north coast of Alaska) to keep pins in and Paul received a tin (13—cape at southern end of South America).

When Mrs. Brown returned from her visit out of town, she brought each of the guests a present. Lena was given a string of beautiful coral beads, Caroline received a bottle of perfume, Virginia a lovely little yellow canary, and Florence got a pendant of ivory hung on a ribbon. The girls were so delighted that they hardly noticed what the boys received.

After a delicious dinner of (14—sea coast of Ireland) potatoes and roast (15—country of Asia), ending with cookies and ice cream, Mrs. Brown passed little boxes of candy to each. The guests bade (16—cape at south end of Greenland) to the Browns and thanked them for a most delightful time.

The answers to the blanks: 1—Augusta, 2—Charles, 3—Henry, 4—Lena, 5—Caroline, 6—Virginia, 7—Florence, 8—Paul, 9—Louis, 10—Don, 11—Buffalo, 12—Barrow, 13—Horn, 14—Irish, 15—Turkey, 16—Farwell.

Submitted by Mary Nengar, SSCU, No. 25, Eveleth, Minn.

VAMPIRE STORM

Quenshorne entered the cottage with a bundle of sticks which she deposited before the fireplace. She glanced at the north corner of the room, where a figure bent over a cruelly carved desk, was mixing and stirring various ingredients.

"It was Locus, the only mother Quenshorne had ever known, but to the villagers she was 'the old witch.' For she was not always working with magic? Rarely did she come down to the village of Mount Elm, where she was a suspicious, feared and hated character.

Quenshorne went on quietly with her work, for she had been taught by Locus never to disturb her in her work. Suddenly Locus cried out excitedly, "The vampire storm! It is brewing." Quenshorne was startled and asked Locus what she meant.

"A disastrous storm is brewing, which will destroy all human beings who do not believe it is coming. It is said in the book of magic that vampires are causing it." Saying this she turned back to her work, then said abruptly, "It is for us to warn the villagers, but what kindness have they ever shown us? We are scorned and many would be glad to see an end of us both."

"Oh, Locus," said Quenshorne, "it is true they are selfish people, but warn them! I, why? They are hardened against me and I against them. I will warn them to prove to them my magic believe me. They will have to."

They left the cottage and started to the village, which they reached in an hour. As they approached the grounds of the castle they were surrounded by mocking villagers, who asked them what had brought them. Just then the answer came, saying, "Duty will destroy all who do not believe in it. Now you shall see my magic with the arrival of the storm tomorrow."

The King laughed with the rest of the villagers, saying, "A vampire storm is a merry jest indeed." But the Queen spoke, saying, "Away, most gracious queen, she might cast a spell over you with her strange magic."

The Queen moved quickly away, but Katherine Quinte spoke up, "Ay, and have I not myself seen her in one of lights that I see every night I pass by?"

Locus, but the villagers were gathering stones and shouting, "Fie! wick! off to the stake with her and her helper!"

ground. Outside of this, everybody had a good time.

Submitted by Anton Kotnik, SSCU, No. 25, Eveleth, Minn.

HONESTY IS THE BEST POLICY

Joseph and Henry were very good friends, but they were not of the same character. Henry often noticed that when Joseph went to the store he did not return all the change to his mother.

"Say," said Henry, "Joe, why don't you ask your mother's permission before you take the change? You might be sorry when you get older."

"Oh, you make me sick, Henry; you're so good that you ask your mother for permission to get yourself a glass of water."

Joseph and Henry kept their friendship, but never was this subject brought up again.

It wasn't long before they separated because Henry's father died. They moved to the city, where he had to support his mother. Henry found a good position and became a manager in a factory.

One day he was walking down the street and he met Joe. They began talking of old times and Joe said he hadn't been working for a long time. "I kept the change in the store and got fired," said Joe.

Henry got Joe a job in his factory, and Joe turned over a new leaf. Joe never was dishonest again.

Submitted by Anthony Cimmerman, SSCU, No. 37, Cleveland, O.

MY UNLUCKY DAY

"Where is my other white stocking?" I cried, as I held one and searched for the other.

I took one good look in the room I had upset. It was in such a condition that it looked like a person was trying to strangle another, and a furious battle took place. I didn't fix the room into its natural condition because I had half an hour more and I'd be late for school; and I didn't dress, eat, or wash yet.

I went downstairs and cried as hard as I could, wiping the tears away with the stocking I had.

My ring fell off, and as I stooped to pick it up, I found I had the other stocking on my foot already. I laughed at myself for being so stupid and then dressed and washed. I had my coffee and was about to place it on the table when Rover, my brother's dog, ran swiftly through my legs and tripped me. Down I went, with the coffee over me.

I had to change again and started for school. If somebody saw me running to school, I think they thought I was running to break the world record.

Submitted by Annie Govednik, SSCU, No. 30, Chisholm, Minn.

Dear Katherine:

You should have been here when one of our great emperors died. My, but the people were greatly excited. I was just reading a book about England, when I heard shouts from the senate house. My mother was in our orchard picking cherries, when she heard the shouts she just dropped her basket in excitement.

The next day we all went to the funeral of Julius Caesar. Mark Antony delivered the funeral speech. This is how he started: "Friends, Romans and countrymen, lend me your ears." Isn't that a good beginning? All of us listened to every word he said. We are all on his side. We mourned and wept for three full days. After Caesar's burial we all went to the city square.

Mark Antony read the will to us. Just think! we each have one hundred dollars to spend. Imagine how sorry Brutus must be. Brutus used to be a good friend of my father's, but my father doesn't like him anymore, since he heard that Brutus took part in the murder. We are raising an army large enough to capture Brutus and his band. We are surely on the watch. I wonder what will happen tomorrow. Write to me and tell me what is happening in England.

Your Loving Cousin, Angela. Submitted by Angela Janelich, SSCU, No. 2, Ely, Minn.

A DREAM

I was running across the street when I heard the whistle of the fire engine. I stood paralyzed in the middle of the street and the engine was coming closer and closer. Just as it hit me, I gave a yell and mother came into the bedroom and asked me what was the matter. I told her I had been killed by a truck a few moments ago.

Submitted by Max Tekovec, SSCU, No. 78, Salida, Colo.

A TOOTER

A tooter who tooted the flute, Tooted two young tooters to toot. Said the two to the tooter, Is it harder to toot. Or to toot two tooters to toot.

Submitted by Mary M. Yohonic, SSCU, No. 26, Pittsburgh, Pa.

FREEDOM

Land where the banners wave last in the sun, Blazoned with star-cluster many in one, Floating o'er prairie and mountain and sea; Hark! 'tis the voice of the children to thee!

Here at thine altar our vows we renew, Still in thy cause to be loyal and true, True to thy flag on the field and the wave.

Submitted by Anna Gall, SSCU, No. 36, Johnstown, Pa.

DOPISI

Chicago, Ill.

Zadnja pomladna veselica, katero priredi v tej sezoni društvo Zvon, št. 70 JSKJ, se bo vršila v soboto 16. maja v dobro znani dvorani na Racine in W. 18th St. Pričetek je določen za 7:30 zvečer. Na mogoče vprašanje, zakaj se veselica vrši tako pozno ali sploh na ta dan, naj bo omenjeno, da smo dan 9. maja odstopili naši pevki Jeanetti Perdanovi. Petindvajsetletnica društva pa se bo praznovala v jeseni. Da pa ne bo kdo mislil, da spimo, bo naš "Zvon" zazvonil v soboto 16. maja zvečer.

Člani in članice, vaša dolžnost ni zdaj drugo kot priti na veselico polnoštevilno in prireditelj svoje prijatelje s seboj. Nad 150 vas je, in če vsak še enega privede s seboj, bo dovolj zabave za vse, in tudi nekaj bo ostalo za društveno blagajno. Ni dvoma, da vsi potrebujemo razvedrila in medsebojnega izpoznavanja, in ni dvoma, da potrebujemo agitacije za nove člane v obeh oddelkih. Z eno besedo: treba nam je novih članov in treba nam je denarja. Da pa to dosežemo, je dolžnost vseh, ki spadajo pod zastavo društva Zvon, da pridejo na našo prireditev in z agitacijo pomagajo do boljše udeležbe ter s tem tudi do boljših finančnih uspehov.

Naj se nihče ne izgovarja, da brez njega bodo že "prebili" in opravili. Ako bi vsi člani tako mislili, potem bi prišel na veselico le odbor. Res je zadnje čase polno različnih prireditev, toda, ker bo to zadnja veselica našega društva v tej sezoni, je vsekakor priporočljivo, da vsi člani pomagajo, da bo dobro obiskana. Na tej majniški veselici bo dovolj zabave za vse in tudi glede potrebe bo poskrbljeno, da bo prvo vrstna. Članstvo pa naj od svoje strani stori, kar je mogoče, da bo zadnja veselica

Living to honor it, dying to save.

Freedom! sweet Freedom! our voices resound, Queen by God's blessing, unscattered, uncrowned! Freedom, sweet Freedom, our pulses repeat, Warm with her life-blood, as long as they beat.

Submitted by Thomas Yohonic Jr., SSCU, No. 26, Pittsburgh, Pa.

SPRING

A snake is as round as a hole in the ground; And weasels are wary and sleek. No alligator could ever be straighter Than lizards that live in a creek; But a camel's all lumpy and bumpy and humpy, And any shape does for me.

Canary birds feed on sugar seeds, Parrots have crackers to crunch; And as for the poodles, they tell me they have noodles.

Chicken and cream for their lunch. But there's never a question About my digestion, And anything does for me.

Submitted by Vida Helen Yohonic, SSCU, No. 26, Pittsburgh, Pa.

MOTHER'S DAY

Mother's Day was observed on Sunday, the 10th of May. There were many mothers who were greatly surprised by the gifts that were offered to her from her little ones. She was also surprised with the gift of a bouquet of violets which I had gathered the day before Mother's Day. I know that she appreciated the violets as much as she would have a five-pound box of candy, because she herself said that I expressed my love for her in this way.

Submitted by Anna Gall, SSCU, No. 36, Johnstown, Pa.

GRADUATION

Za dopise, priobčene v mladinski prilogi Nove Dobe v aprilu, so bile mladim dopisnikom nakazane sledeče nagrade:

Johana Kumse, društvo št. 6, Lorain, O., \$2.00; po \$1.00 pa so prejeli sledeči: Angela Janelich, društvo št. 2, Ely, Minn.; Rose Mary Glaser, društvo št. 166, Indianapolis, Ind.; Jennie Bouha, društvo št. 71, Cleveland, O.; Jessie Bovitz, društvo št. 60, Chisholm, Minn.; Julia Yellowchan, društvo št. 203, Cheswick, Penna.

te sezone najuspešnejša, kar smo jih še dozdaj imeli. — Vas vse bratsko pozdravljam in vam kličem: na svidenje 16. maja!

John Zvezich, preds. dr. Zvon, št. 70 JSKJ.

Conemaugh, Pa.

Slovensko pevsko in izobraževalno društvo "Bled" se pridruži vadi in pripravljajo za vpriporitev dveh krasnih operet, katere bo podalo občinstvu v nedeljo 17. maja ob sedmi uri zvečer (stari čas). Da "Bled" vpripori omenjeni opereti v nedeljo 17. maja, je vzrok to, da je dozdaj še ob vsaki prireditvi Bleda kakšno drugo društvo kaj priredilo, bodisi nenamoma ali pa nalašč. V nedeljo 17. maja ne bo plesa, zato pričakujemo velike udeležbe odraslih, za katere je prireditelj prvi vrsti prirejena, da se bodo zopet spomnili lepih mladih dni.

Opereta "Rožmarin" pokaže dekle v mladostnih pa tudi v zrelih letih, kar bo nedvomno orosilo marsikatero oko. Tisti, ki so jo že videli, zahtevajo, da jo še enkrat vpriporimo. Druga opereta "Snubači" je zabavna. Predstavlja namreč bogatega kmeta za ženitev z zrelim dekletom. Oče se nič ne briga za fantovo ljubezen do dekleta, hoče le, da je bogata. Enemu se celo svetuje naj si dekle poišče pri ciganih. Dekle ima pa tudi pri vsakem izgovoru: šuštar po smoli diši, oštr po birsi smrdi, zopet drugi se kisló drži itd.

Nazadnje pa pride Krahčević Jurij, "fajn fant, ki ima nov gvan", pod oknom vzdihuje in dekleta pričakuje, toda dobi mrzle vode.

V obeh operetah je petje z godbo spremljano. Vstopnice so po 50 centov in se dobijo pri članih "Bleda." Prireditelj se bo vršila v Slovenskem izobraževalnem domu v Franklinu.

August Samec.

Joliet, Ill.

Člane društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ, obveščam, da se bo vršila naša prihodnja redna mesečna seja v soboto 16. maja o poluosmih zvečer v običajnih prostorih. Ker je to zadnja seja pred našo plesno veselico, ki se bo vršila 23. maja, so člani prošeni, da se udeležijo polnoštevilno. Imamo za rešiti več društvenih zadev, obenem se bomo pa tudi pogovorili glede veselice in dobili od veselicega voditelja navodila, kako plesati "Maypole" ples. Te vrste ples bo nekaj novega za Slovenijo dvorano. Kot je mogoče povzeti iz ustnih izročil, bo sredi dvorane postavljen veliki "maypole," okoli katerega se bodo plesali različni plesi v veselje in zabavo vsem, ki bodo navzoči. V stranskih prostorih pa bodo pripravljena različna okusna okrepčila, tekoča in taka, za katera bo treba rabiti zobe. Izvrstno godbo nam bo preskrbel Bolte Bros. orkester.

Vsi jolietški Slovenci in Jugoslovani so vabljeni, da rezervirajo večer 23. maja za našo veselico, kjer bo za vse na razpolago dovolj zabave in bratskim pozdravom,

Frank Pirc, tajnik društva št. 66 JSKJ.

Duluth, Minn.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA AMERIŠKE JUGOSLOVANSKE ZVEZE V MINNESOTI

Izredna seja glavnega odbora Ameriške-Jugoslovanske Zveze v Minnesoti se je vršila v Eleleth City Auditorium v nedeljo, dne 26. aprila, na kateri seji je bilo sklenjeno sledeče:

1. Da se kampanja za nove člane in članice zaključi z dnem 15. junija t. l., in da bi vsi lokalni tajniki klubov poslali denar za letno članarino na glavni urad do 16. junija, da bo mogoče glavnemu tajniku zaključiti knjigo o pravem času ter jih predložiti nadzornemu odboru v pregled.

2. Da proslava Jugoslovanskega dne 28. junija se prične v soboto, dne 27. junija, in sicer s plesom v Virginia Recreation Buildingu. Ples se prične ob 8. uri zvečer in traja do polnoči.

3. Da se prične veliki pohod (parada) točno ob 1:30 popoldne v nedeljo, 28. junija iz Virginia City Auditorium. V to parado naj bi se povabilo poleg lokalnih društev Zveze tudi vse jugoslovanske organizacije v državi Minnesoti.

4. Konvencija Zveze se prične takoj po zaključku parade, in sicer v Recreation Buildingu, ter traja do 6. ure zvečer.

5. Banket se prične točno ob 6:30 zvečer v Virginia Recreation Buildingu, na katerem bo sta kot glavna govornika naš državni governor, Floyd B. Olson, in jugoslovanski poslanik, dr. Leonid Pitamic, iz Washingtona, D. C.

Ker bo konvencija Zveze letos zadnjo nedeljo v mesecu juniju, se tem potom prosi lokalne klube Zveze, da bi izvolili svoje delegate in delegatke ta mesec (maj) ter poslali njihova imena na glavni urad najkasneje do 10. junija.

Vse kaže, da bo letošnji jugoslovanski sestanek in konvencija Ameriške-Jugoslovanske Zveze v Minnesoti eden izmed največjih jugoslovanskih sestankov, kar smo jih še kdaj imeli v zgodovini Minnesote.

Torej rojaki in rojakinje v Minnesoti, dajmo vsi rezervirati nedeljo dne 28. junija za naš izlet v Virginijo, Minnesota.

Na svidenje v Virginiji dne 28. junija!

John Movern, tajnik A. J. Zveze v Minnesoti.

White Valley, Pa.

IZRPEK ZAPISNIKA ZVEZE JSKJ DRUŠTEV V PENNSYLVANII.—Zadnja seja omenjene Zveze se je vršila 3. maja v Center, Pa. Predsednik se je odprl ob 10. uri popoldne (stari čas). Zapisnik prejšnje seje je bil sprejet z eno pripombo.

Tajnik Zveze poroča nato, da je od zadnje seje 9 društev plačalo svoje pristojbine. Dohodkov je bilo \$56.35, izdatkov pa \$20.44; preostanek v blagajni je \$35.91. V Zvezi je zdaj 13 društev. Društvo št. 26 ima 3 zastopnike, št. 33 — 3; št. 36 — 1; št. 99 — 2; št. 116 — 2; št. 138 — 2; št. 149 — 1; št. 154 — 3; št. 182 — 0; št. 203 — 2; št. 205 — 2; št. 213 — 1; št. 221 — 2.

Pismo od društva št. 61 se v zvezi ne zana. Več zastopnikov se je izrazilo, da nimajo kaj posebnega poročati. Alex Skerl, zastopnik društva št. 116 poroča, da bo imelo omenjeno društvo slavnostno razviti zastave na dan 30. maja ter želi kar mogoče velike udeležbe. Sobrat Kovacic od istega društva poroča v podobnem smislu in vprašuje, da-li bo Zveza poslala kakšnega zastopnika na njih prireditev. Sklenjeno je bilo nato, da pošlje Zveza društev JSKJ v Pennsylvaniji na slavnostno razviti zastave društva št. 116 kot zastopnika zvezinega tajnika Johna Žigmana, ki se ga uvrsti v program.

Zastopnik društva št. 149 poroča, da bi se izvolil odbor za razmišljanje pravil. Tozadevni sklep je osvojen in v omenjeni odbor so izvoljeni: Lorenc, Pogačar, Eržen, Žigman in Slenar.

Razmišljanje se o nakladi v dvadrolarski sklad in na priporočilo sobrata Pogačarja se sklene apearirati na glavni odbor, naj bi kaj drugače ukrenil v teh slabih časih.

Dalje se je razmišljalo, kako naj bi se pomagalo brezposelnim članom JSKJ, da se jih obdrži v Jednoti.

Sobrat Eržen predlaga, da se glavni odbor vpraša, kaj je z načrtom A in B, ker ni nič slišati o tem, kaj je ukrenjenega v smislu, kot je bilo na zadnji konvenciji debatirano.

Sobrat Varoga meni, da bi bilo dobro, da bi Jednota nastavi-

la bolniške nadzornike in jih plačala iz svoje blagajne za njih trud. Glede tega govori še več drugih govornikov, ki priporočajo, da bi vsaj prihodnja konvencija v tem oziru kaj ukrenila, da bi bila Jednota manj izkoriščana.

Na vrsto pride zadeva, kje naj bi se vršil piknik Zveze. Na predzadnji seji je bilo že sklenjeno, da se vrši na dan 14. junija, zdaj pa je bilo z večino odglasovano, da se vrši na Potocnikovi farmi, omenjenega dne, namreč 14. junija, ter se prične ob desetih dopoldne. Godbo preskrbi sobrat Žigman. V pripravljalni odbor za piknik so bili izvoljeni: Anton Eržen, J. Skerlj, F. Peternal, Jurij Previc, Alex Skerlj in Anton Kovacic. Kot govorniki na pikniku bodo nastopili tudi nekateri glavni odborniki.

Podpredsednik Zveze je odpotoval iz Pennsylvanije, zato je bil na njegovo mesto soglasno izvoljen sobrat Anton Kosoglav iz Claridge, Pa.

Sklenjeno je bilo, da se vrši prihodnja seja zastopnikov Zveze JSKJ društev v Pennsylvaniji dne 30. avgusta 1931 v Claridge, Pa. Seja se bo vršila v Slovenski dvorani in se prične ob desetih dopoldne.

Nato je bil sprejet predlog, da se zbornica prav iskreno zahvali vsem članom in članicam društva št. 33 JSKJ v Center, Pa., ki so nas tako lepo sprejeli in tako izborni pogostili z vsemi dobrotami.

Na članstvo JSKJ v Pennsylvaniji pa se apelira, da ne pozabi na piknik Zveze, ki se bo vršil 14. junija na Potocnikovi farmi v bližini naselbine Center, Pa., kateri prostor bo vsakemu lahko najti.

Za Zvezo društev JSKJ v Pennsylvaniji: Jurij Previc, zapisnikar.

Chicago, Ill.

Članice društva Zvezda, št. 170 JSKJ tem potom naznanjam, da se vrši naša prihodnja seja v sredo 20. maja zvečer v navadnih prostorih, to je na 2254 Blue Island Ave. Dolžnost vseh članice je, da se te seje gotovo udeležijo. Na dnevnem redu bo mnogo važnega, zato je udeležba vseh neobhodno potrebna. Podano bo poročilo nadzornega odbora, kakor tudi poročilo, kako je izpadla naša zadnja veselica, da bodo članice na jasnem, kako naša blagajna obstoji.

Obenem prosim članice, da redno plačujejo svoje mesečne prispevke in da poravnajo račun za vse prodane vstopnice na prihodnji seji, neprodane pa vrnejo. Torej, sestre, vpoštevajte to in udeležite se seje 20. maja polnoštevilno.

In še nekaj, kar sem pozabila omeniti v mojem zadnjem dopisu glede veselice. V imenu društva se prav lepo zahvaljujem rojaku in sobratu Jos. Lukanichu, ki je daroval društvo krasno uro za veselico darilo. Priporočam ga vsem rojakom, ker on je edini slovenski urar v naši naselbini. Sobrata Lukanicha pa prosim, da oprosti, ker se je ta zahvala za darilo zakasnila. (Vsekakor je boljše pozno, kot nikoli.) — K sklepu pozdravljam vse članice našega društva in vse članstvo J. S. K. Jednote!

Agnes Jurečič, tajnica dr. št. 170 JSKJ.

Pittsburgh, Pa.

Znano je vsemu članstvu J. S. K. J. v Pennsylvaniji, da se je ustanovila Zveza društev J. S. K. J. v Pennsylvaniji, kateri namen je, da se skupno deluje za dobrobit Jednote, društvom in njenemu članstvu. Le v skupnem sporazumnem delovanju se zamore doseči višek našega napredka. Zaradi tega je sobratska dolžnost vseh članov J. S. K. J. v Pennsylvaniji, da se zavzamejo in podpirajo to Zvezo. Resnično je, da za-

(Dolge na 6. strani)

Lea Fatur

VILEMIR

POVEST IZZA TURŠKIH BOJEV

(Nadaljevanje)

Hiteli so k oknom. Od Hrvaške je žarel plamen, pri sv. Vidu nad Savo je zagorel. Velike, svetle, so gorele grmade po Ljubelju in Bizelju, oznanjujoč Slovenski smrt in sužnost. Kakor preplašene mravlje so hiteli kmetje spravljati žito, otroke in žene za okope, v tabore; živino so gonili v nepristopne gozde. Seli so dohajali in odhajali—prinašali neugodne vesti. Turek se je izlil po Kranjski. Vasi po Notranjski so gorele, po Istri, ob goriški meji je šaril Turčin. Kakor pečka se je valilo Turka proti Brezicam... Naši junaki se niso preplašili. Znanega Šomberga so si izbrali za vodjo.

Onstran Save se je slišal grom turških talasov. Ob bregu je zavalovila zelena zastava, polumesec je zableščal v žarku zahajajočega solca. Privilo se je kakor pisana kača, prihajalo kakor besni morski valovi... Jutri, jutri...

Vročekrvna mladina ni mogla čakati. Klicala je izzivalne besede črez Savo. Porogljivo so odgovarjali Turki in kazali krvave glave, oropane nosu in ušes.

Šomberg je nagovoril zbrane plemiče:

"Junaki! Prišel je težko pričakovani dan. Naša naloga je, da zabanimo prodiranje vraga skozi Stajersko na Koroško. Usoda stotero otrok in deklic je v naših rokah. Bog nam je dal nalogo, da branimo in maščujemo svoja svetišča, svoje domove. Pogum in modrost! Ne čakajmo dne, da nas napade premoč odpočitega sovražnika. Presenetimo ga. Pogasimo ognje, držimo se tiho. Turek bo zaspal. Mi pa preplavamo pod gradom reko, se priplazimo oprezno in planemo nanj. Živela naša zmagala!"

Mrak se je spustil na gorovje. Plaho so pogledale zvezdice na množico šotorov. Ognji kristijanov so ugasnili, umolknil je sleherni glas okoli Brezice. Brez misli na kak napad od kristijanske strani, so polegali Turki po šotorih okoli ognjev. Samo straža je bedela. Pa mehka je poletna noč. Poletavajo kresnice, žarijo zvezde, dehti po polju, po cvetju... Enakomerno šumljanje je zazibalo tudi straže v sladki sen...

Črno, tiho je plavalo preko reke. To so nočne pošasti, zmaji, ki stanujejo v Krki, v Savi. Rastlo je na bregu, se dvigalo v tmini, žarelo oko jezdeca, iskrla konjsko. Pešci so stopali ramo ob ramo, v nemem molku...

Z okna na gradu je sledil Romanin pogled junakom. Bolj z dušnim kakor s telesnim očesom je videla, kako so plavali črez Savo. Zdaj stopajo proti turškemu taboru... Vznemirilo se je srce deklice, vsaka kaplja krvi je zaplala burno po telesu. Stirje so šli: brat, stric, oče in Amra. Koliko se jih vrne? Eden ne! "Moj vitez si," mu je rekel Gospod, "umri za mene!"

Rada je bila sicer Romana sama, nocoj jo je bilo strah. Brezsilno hodi po hodniku, odpira vrata. Vikarij kleči na stricem klečalniku, ne sliši, Bleda sloni ob Romani, ne sliši. Zeža čepi na pragu, vzdihuje. Z gospodom je odšel hlapec v boj... "O Tone, Tone! Vrní se!" In tudi Zeža ne sliši, kako se bližajo skrivnostne moči...

Po okopih je hodila straža, v stolpu je bedela straža. Drugih mož ni v gradu. Smrtna tišina...

A čuj! Stresla se je tišina noči. "Jezus!" je zavalovilo iz stotero grl preko vode, "Allah!" je zavpilo grozno iz tisočeri. V te klice se je mešal zdajci žvižg, rezgetanje, grom bobnov, glas trobent, žvenket orožja... Romana se je tresla na vsem životu. Njeni skrajno napeti živci so ji naslikali krvavi prizor. Iz spanja probujeni Turčini besne. Sulice lete, oklepji zvenijo, turški vitezi padajo. Meči švigajo, kose sekajo, bati tolčejo. Seče, seče kriva sablja, padajo tudi kristijani, velika je moč Turčina... Svita se, svita... Rdeče se prepreza nebo... Nova moč prešinja kristijane... V neredu, so turške trume, z divjim krikom se spuščajo v beg... Pa kakšno ime zvenizdaj besno iz znanega grla... Kdo kliče: "Ismail-paša!" Kdo se meče na spokornika... Sulice in sablje... Ah—zadet je v srce... Skozi jutranji mrak prihaja do Romane, Bleda in vikarija neslišni grozni klic smrtno ranjenega: "Vilemir!" Strepeta je, zgrudila se v Bledino naročje...

Veličastno je vstajalo solnce. Posvetilo je na sramotni beg Turčinov. Premoč je bežala pred pogumom. Križ je zmagal. Veličastno je vstajalo solnce. Osvetlilo je kupe mrtvih sovražnikov in vesela lica zmagovalcev. Vozovi blaga, šotori in zastave, so njihova last, nebrot sužnjem hvali kleče Boga za rešitev.

Na kupu mrtvih trupel kleči Radivoj. Solza blesti v moškem očesu. V naročju mu sloni Ivo. Vilemir in Amra ustavljata kri, ki hiti iz nekaj tako ošabnega srca. Bledi vitez gleda v solnce, se smehlja. Vilemir se sklanja do ust, da sliši zadnje, šepetajoče besede umirajočega očeta...

"Pustita... Vidim solnce svobode... Vilemir. Romana prihaja... Kako je lep moj beli cvet... Za očeta gre z očetom... Jelena, krasna si... Vilemir, sin... To je On... Nebo obliže, zemlja obleka... Klič me—z Bogom Vilemir!"

Bledo lice umirajočega se je razžarelo od radosti. Dvignil se je in s poslednjo silo, zaklical: "Hvala Ti, Gospod!"

(Konec)

DOPISI.

(Nadaljevanje iz 5. strani)

radi oddaljenosti ne morejo ne-nih zastopnikov na zvezini seji. katera društva pri zveznih sejah sodelovati. Vsem takim društvom bi bilo priporočljivo, da društva sama razmotrivajo o izboljšanju napredka, bodisi pri Jednoti ali pri društvih, za dobrobit vsega članstva. Vse sklepe in priporočila bi pa pisanim potom sporočili na zvezino sejo. Na zvezini seji bi se pa vse vpoštevalo in v zadovoljstvo rešilo. S tem korakom bi bila vse društva v Pennsylvaniji zastopana, in bi bilo veliko olajšano delo navzočih društev.

Vabila in tikete sem poslal na vsa društva J. S. K. J. v Pennsylvaniji, in vljudo pro-lajšano delo navzočih društev.

zaradi oddaljenosti ne morejo tega zveznega piknika udeležiti, da vseeno tikete člani kupijo, da s tem pripomorejo k boljemu uspehu.

Upam, da vsa tista društva, ki se zaradi oddaljenosti ne morejo tega zveznega piknika udeležiti, bodo vseeno nekoliko pripomogla k boljemu uspehu. Vsem ostalim društvom, katera se lahko udeležijo tega piknika, se pa vljudo priporoča za obilen obisk.

Z sobratiskim pozdravom,
Ivan Varoga,
preds. Zveze društev JSKJ v Pennsylvaniji.

Pittsburgh, Pa.
DROBNE PITTSBURŠKE VESTI. —Umrli je tu Mrs. Anna Krošelj, soproga dobro poznane in zavednega rojaka Jos. Krošelja. Pokopana je bila na St. Mary pokopališču v Sharpsburgu blizu Pittsburgha po pogrebem zavodu Braszo in Balkovec. Dalje je umrla Mrs. Ford, soproga Thomasa Forda in sestra kongresnika P. J. Sullivana. Naj bo izrečeno sožalje prizadetima družinama.

Seja Zveze društev JSKJ za Pennsylvanijo se je vršila 3. maja v naselbinu Center, Pa. Hvala sobratom društvu št. 33 in št. 221 za postrežbo in naklonjenost.

Pevsko društvo "Prešeren" priredi v Slov. Domu na 57. cesti veselico z igro in banketom v proslavo dvajsetletnice obstoja, in sicer na večer 16. maja.

V ponedeljek 25. maja priredi Mrs. Bole koncert z umetnim plesom v Slov. Domu na 57. cesti.

Društva vseh petih organizacij, ki zborujejo v Slovenskem Domu, bodo proslavila dvajsetletnico otvoritve istega na dan 30. maja. Začetek ob dveh popoldne, konec ??? Sobrat A. Zbašnik, predsednik Slovenskega Doma, se pridno pripravlja za zanimivim programom, ki bo zadovoljil domače in zunanje goste.

Seja društva sv. Štefana, št. 26 JSKJ se vrši 17. maja; člani so vljudo vabljeni, da se iste polnoštevilno udeležijo.

Na povabilo sobrata Filipa Progarja se je o priliki njegovega goda zbrala na njegovem domu skupina prijateljev, ki so se tako zatopili v veselo razpoloženje, da so ostali tam do ranega jutra.

Dne 7. junija priredi dr. M. D. svoj letni piknik v Dorsivillu.

Kljub slabim delavskim razmeram, ki nas pritiskajo in katere tudi podpisani primerno občuti, je razpoloženje za bližajoče se veselice in zabave prav živahno. Mislim, da je na nas precej blagodejno vplivala pomlad in sezona regrata.

Ker se je naš glavni nadzornik, sobrat John Balkovec, precej privadil pogrebniškemu poslu, pravi, da si bo tudi on nabavil frak, kot ga ima njegov kolega John Braszo.

Na naši glavni 57. cesti so končno le izginile petrolejske svetilke in so bile nadomeščene z električnimi žarnicami.

Nekateri pravijo, da bo na 24. maja velik "blow-out" na "našo farmo." Ker sem bil že večkrat vabljen, pa nikoli navzoč—ne verjamem!

Jos. Sneler,

Detroit, Mich.

Upam, da sobrat urednik ne sedi preblizu razpitega kosa, kjer bi bila nevarnost, da se pogrezne v njegove globine—ne urednik, ampak ta moj slavni dopis. Kar malo bojim se ga nadlegovati, ker kdove, če ne godrnja, češ, ta "ta-stara" misli, da v uredništvu ni družega posla, kot piljenje in popravljanje njenih dopisov. Končno pa morda vendar ni tako nataknen in slabe volje. (V tem lepem pomladnem času sploh ne morem slabe volje biti, če bi hotel! Op. urednika.)

Zadnjič sem poročala o prireditvi "večerinke" v korist S. N. Doma in danes lahko poročam, da je nad vse pričakovane dobro uspela. Če sem prav poučena, je prinesla okrog \$70 čistega dobička, kar je izredno dobro za današnje žalostne delavske razmere, ki menda vladajo po vsem našem planetu. Naj bo izrečena najlepša hvala vsem, ki so se prireditve udeležili.

Na Spominski dan, to je na 30. maja pa priredi Ženski odsek S. N. Doma skupno z delničarji istega večerjo (ali banket, kot nekateri pravijo.) Ta prireditev se bo vršila mesto piknika, glede katerega ni upanja, da bi bil uspešen. Več upanja imamo, da se bo obnesla zabava v dvorani. Ta večerja bo prirejena na večer 30. maja v Woodman dvorani na 242 Victor Ave., H. P. Pričetek točno ob sedmih zvečer.

Na to večerjo so vabljeni vsi tukajšnji rojaki, ne oziraje se na to, kakšnega prepričanja je kdo. Slovenski Narodni Dom potrebujemo vsi. Sedaj se moramo potikati po drugih dvoranah in drugim plačevati najemnine. Skoro nas je lahko sram, da ne premoremo na vzhodni strani niti enega malega zatočišča, glede katerega bi lahko rekli, da je naša skupna last. Medtem ko imajo bratje Hrvati več svojih dvoran, nimamo mi tu na vzhodni strani ničesar. Morda jih je res več po številu, toda to nas ne opravičuje, da bi mi ne zmogli nič.

Torej, komur je le mogoče, naj nas poseti na večer 30. maja.
Katie Krainz.

Center, Pa.

Zveza društev JSKJ v Pennsylvaniji priredi svoj letni piknik dne 14. junija na Potočni kovi farmi, kateri prostor je oddaljen eno miljo od naselbine Center, Pa. Piknik se bo vršil ves dan, ter bo za vse dosti zabave. Igrala bo dobra godba iz Canonsburga in za lačne in žejne bo v polni meri poskrbljeno.

Ker je namen te Zveze delovati samo v korist J. S. K. Jednote in celokupnega članstva, bi bilo priporočljivo, da pride na ta piknik vsak član in članica JSKJ, ki živi v primerni bližini in ki mu razmere dopuščajo. Vabljeni so tudi člani drugih bratskih organizacij in sploh vsi rojaki; vsak bo dobrodošel. Podrobnosti glede piknika bodo pravočasno objavljene v Novi Dobi.

Za pripravljalni odbor:
Anton Eržen.

Cleveland, O.

Članice društva Marije Vnebovzete, št. 103 JSKJ so vabljene, da se kolikor mogoče številno udeležijo prihodnje društvene seje, ki se vrši v nedeljo 17. maja ob dveh popoldne v običajnih prostorih. Na dnevnem redu bo nekaj posebnega, torej je želeli, da bi bil obisk kar mogoče številan. Za po seji bomo imele pripravljene nekaj za podzobe, tako, da bomo lahko nekoliko poselele in se medsebojno pozabavale.

Za društvo Marije Vnebovzete, št. 103 JSKJ:
Anna Walter, tajnica.

Anton Okolish:
MORALA V ŽIVALSKEM SVETU

Čivk, čivk, je čivkal vrabec na vrtu. Čivkanje pa ni bilo veselo ne poredno in tudi ne prepriljivo, kot je po navadi čivkanje teh naših nagajivcev, kateri ostanejo pri nas in čivkajo okoli nas v lepem in grdem, v toplem in mrzlem vremenu, poleti in pozimi. Nekako žalostno je bilo to čivkanje, kot bi mu tovarišica poginila ali mu mačka pojedla mlade. Pa ni bilo ne eno ne drugo, ker potem, ko je še parkrat začivkal, nagnil glavo po strani, me radovedno pogledal,

kot bi hotel izvedeti, ako sočuvstvujem z njim, je zletel v gnezdo, odkoder se je takoj zaslislalo še drugo bolj tiho čivkanje mladice. "Kje je pa mati, da je ni že več dni videti?" sem ugibal. Pa mi je prišel na spomin opis biologa o družinskem življenju vrabcev. Tam je črno na belem, in kakor se pove, po natančnem opazovanju povedano, da je morala in zakonska zvestoba med vrabci na zelo nizki stopinji. Samica sicer pomaga narediti gnezdo in seveda tudi izleže jajčka, toda kaj rada se da potem izvabiti zapeljivcu ter zapusti samca, da mora sam skrbeti za prehrano in odgojo mladicev, medtem ko ona ljubimka z drugim samcem. Kaj ko bi bil to vzrok žalostnega čivkanja zapuščenega?

Imel sem pred časom lepo mačko. Dobila je tri prav lepe mačice. Skrbno jih je skrivala in zopet preskrila, noseča jih v gobcu, iz enega kraja v drugi kraj. Maček, s katerim se je prej družila, pa je po mačje klaverno hodil okoli hiše. Mački ni bilo mar za njegovo družbo, ker vso skrb in pozornost je posvečala svojim mačicam. No, saj veste: duty before pleasure! To pa ni bilo po volji mačku. Izrazil je prvo priliko, skočil skozi odprto okno v klet in tam v začasni odsotnosti mačke zločinsko umoril vse tri mačice, na žalost mačke in na žalost otrok, kateri so potem celo solze točili, z mačko vred. Zakaj je to storil? Zato, da bi se potem zopet neovirano pajdajal z mačko.

Samci morske ribe, poznane pod imenom morski volk, se v času drstenja kaj radi spoprimajo med seboj v tekmi za "ljubezen" samice. Obdelujejo se z zobmi in se dobesedno trgajo na kose. Voda na mestu take bitke postane vsa rdeča od krvavega pretepačev. Ta kri kaj rada privabi na mesto druge ribe iste vrste in po navadi v takem slučaju došle, izpočite planejo na vsled izgube krvi oslajljena tekmea in ju na mestu požro.

V tropičnih krajih živi neke vrste pajek. Samica se oplodi samo enkrat v svojem življenju in potem po poljubnosti in celo po presledkih rodi mlade. Ta samica pa umori samec takoj, ko ga več ne potrebuje, ako ji v izjemnih slučajih ne uide. Narava ji je namreč dala večje in močnejše telo kakor samcu.

Ko čebele roje, vzamejo seboj seveda eno izmed matic (queen). Po našem tolmačenju pravice bi bilo prav tako, da bi stara mati ostala v panju in si šla mlada iskat novega stanovanja, kar pa se navadno ne zgodi. Čebele se razdvoje. Ene ostanejo zveste stari, druge pa prestopijo na stran mlade. Vname se boj, in po navadi zmagajo one, katere drže z mlado in zapode iz panja staro, to je, mater mlade matice. Človek se rad ob priliki sklicuje na živali. Mnogokrat slišimo: "Glej, še žival, nema žival, ki nima pameti, ne razuma, lepše ravna, lepše živi kot ti. Slabši si od živali! Fuj, sram te bo di!" V živalskem svetu vidimo neprimerno zvestobo, požrtvovalnost in sploh vse po našem tolmačenju dobre lastnosti. Ali ravno tako pa tudi vidimo istost vse pregrehe in slabosti, ki jih poseduje človek, od najgršega kanibalstva, pa doli do navadnega prestopka prepira.

Žid—papežev knjižničar

Listi so te dni poročali, da je bil židovski učenjak Naftali Fried pozvan v Vatikan za knjižničarja. O tem poročajo zdaj še naslednje podrobnosti:

Pred kakšnimi osmimi meseci so v Vatikanu sklenili reorganizacijo in izpopolnitev hebrejskega dela tamošnje svetovno znane knjižnice. Knjižničar, ki bi prevzel to delo, bi bil obenem nastavljen kot učitelj hebrejščine za mlade teologe. Mož bi moral biti seveda popoln strokovnjak v svoji stroki, poleg tega tudi žid starega kova in konservativnega mišljenja. Vatikan se je

obrnil v tej zadevi na staroslavno konservativno rabinsko šolo v Frankfurtu ob Meni in nje vodja dr. Emanuel Friedmann je priporočil kot pravega človeka Naftalija Frieda, ki slovi v židovskih krogih kot velik učenjak in raziskovalec.

Naftali Fried je tudi drugače zanimiv mož. Pred vojno bi bil rad študiral na rabinski šoli v Frankfurtu ob Meni, a ker ni imel lastnih sredstev in mu je bila podpora odbita se je moral svoji želji opovedati. Poročil se je z ubožnim židovskim deklecom iz Černovic, kjer je tudi on sam doma, pa je otvoril majhno trgovino s slaniki, ki je bolj skop po redila njegovo družino. V prostih urah je študiral talmud in druge hebrejske spise ter je rezultate svojih raziskovanj često pošiljal dr. Friedmannu, ki ga je vzpodbujal in ga tolažil z boljše bodočnostjo. Zda se ga je ta bodočnost spomnila.

Toda Fried je toliko navdušen konservativen, star žid, da ni sprejel vatičanske ponudbe kar tako brez pogojev. Ti pogoji so naslednji: delupost ob sobotah, židu primerno hrano, preselitev njegove družine v Vatikan, poleg tega še naselitev devetih drugih židov za osnovanje posebne verske občine — vse na vatičanske stroške. Papežu so ti pogoji ugajali, pa jih je sprejel s pismom v hebrejščini, ki ga je poslal Friedu. — ("Jutro.")

PAPIR V VRTNARSTVU

Poskusi rabe papirja v vrtarstvu so se dobro obnesli glasom poročil zveznega poljedelskega departamenta, ki je vodil tozadevne eksperimente par let. Posebne vrste papir, ki v mokroti ne razpade, se v dolgih, širokih trakih položi med vrstami rastlin. To pomaga, da se zemlja tako hitro ne izsuši in da bolje drži gorkoto, poleg tega pa tudi preprečuje rast plevela. Včasih se položijo plachte papir-

Hranite in obrestujte
Vaše prihranke po

Pri varni in zanesljivi
Slovenski hranilnici

The International Savings and Loan Co.

6235 St. Clair Ave.

CLEVELAND, OHIO

819 East 185th St.

Ustanovljena 1916.

Premoženje preko dva milijona.

Sprejema vloge po pošti

NEGLEDE KJE ŽIVITE

v Kanadi ali Združenih Državah

je zanesljivo varno in zato koristno za vas, ako se poslužujete naše
za obrestonosno nalaganje in pošiljanje denarja v staro domovino

Pri nas naloženi zneski prinašajo obresti po 4% že s prvim
dnem vsakega meseca.

Naša nakazila se isplačujejo na zadnjih poštah naslovljenec, točno
polnih zneskih, kakor so izkazani na izdanih potrdilih.
Naslovljenec prejme toraj denar doma, brez zamude časa, brez nadaljnjih
potov in stroškov.

Posebne vrednosti so tudi povratnice, ki so opremljene s podpisom
slovljenec in žigom zadnjih pošt, katere dostavljamo pošljateljem
dokaz pravilnega izplačila.

Enake povratnice so zelo potrebne za posameznike v slučaju nesreče
delu radi kompenzacije, kakor mnogokrat v raznih slučajih tudi
sodnji in stari domovini.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York, N.

Telephone Barclay 7-0380 ali 0381

Največja in najstarejša slovenska slatarska trgovina v Ameriki.
Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, piano in radio vseh cen
in izdelkov dobite pri nas.

FRANK ČERNE

6035 St. Clair Ave. in 930 E. 79th St., Cleveland, O.

SLOVENSKA CVETLIČARNA V JOHNSTOWN, PA.
nudi rojakom po zmernih cenah VENCE in CVETLICE za najrazličnejše prilike
— Istotam si lahko izposodi slovenske knjige.

MRS. MARY TOMEČ

120 Market St., Johnstown, Pa.

(Tel. 6211-8)

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

5400 Butler Street

Pittsburgh, Pa.

Izdeluje poročila, kupne pogodbe, pobornice vsake vrste, sponke in
vse druge v notarski posli spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali
stari kraj. Pišite ali pridite osebn.